

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

13. ČÍSLO / XXV. ROČNÍK

14 Kč • 0,70 €

2. DUBNA 2017

Z obsahu:

**Křesťanská naděje -
v naději se radujte**
Katecheze Svatého otce
Františka při generální
audienci 15. března 2017
- strana 2 -

**Svatá zpověď - svátost
Božího milosrdenství**
P. Andreas Hirsch FSSP
- strana 4 -

**Radost
rozechvívající srdce
(2 - dokončení)**
P. M. Piotrowski TChr
- strana 6 -

**Výzva k obrácení
z Tre Fontane**
P. M. Piotrowski TChr
- strana 8 -

Jérôme Lejeune
Dom Antoine Marie OSB
- strana 11 -

**Aktualizace: Pietní
zacházení s těly dětí
zemřelých před narozením**
- strana 12 -

**Suma o darech
svatého Josefa (63)**
- strana 13 -

„Neustále dávám sebe za Oběť, abych vás zachránil.“

(Ježíš k Alici Lenczewske)

Křesťanská naděje – v naději se radujte (srov. Řím 12,9–13)

Katecheze Svatého otce Františka při generální audienci

15. března 2017 na náměstí Sv. Petra v Římě

Dobry den, drazí bratři a sestry! Dobře víme, že velké příkázání, které nám Pán zanechal, je přikázání lásky – máme milovat Boha celým svým srdcem, celou svou duší a celou svou myslí a milovat svého bližního jako sám sebe (srov. Mt 22,37–39). Jsme tedy povoláni k lásce. Je to naše nejvyšší povolání, povolání v pravém slova smyslu, k němuž se váže také radost křesťanské naděje. Kdo miluje, raduje se v naději, že dojde k veliké lásce, kterou je Pán, a setká se s ní.

Apoštol Pavel nás v úryvku z listu Římanům, který jsme právě vyslechli, varuje před rizikem pokrytectví, do kterého může naše láska upadnout. Musíme se proto ptát, kdy nastává takovéto pokrytectví? A jak si můžeme být jisti, že naše láska je ryzí, že se při jejím prokazování nepřetvařujeme anebo že to není láska jako z televizního seriálu, nýbrž je silná a upřímná?

Pokrytectví se může vkrást všude, včetně našeho způsobu prokazování lásky. Stává se to tehdy, když je naše láska zainte-

resovaná, vyvolaná osobními zájmy, když vykonáváme zdánlivě obětavou službu lásky jenom proto, abychom poukázali sami na sebe anebo pocítili zadostiučinění z toho, jak jsme šikovni. Dále tehdy, když se zaměřujeme na vnějšíkově viditelné činy, abychom vystavili na odív svou inteligenci a schopnosti. Za tím vším se skrývá klamná a pomýlená myšlenka, podle které milujeme, protože jsme dobří, jako by snad láska byla lidským výtvozem, dílem našeho srdce. Láska je však především *milost, dar*.

Pokračování na str. 7

Boj proti pokušením a hříchům je našim každodenním chlebem. V době postní si mnohem hlouběji uvědomujeme, jak každá prohraná bitva nejen oslabuje nás samotné, ale rovněž bolestivě zraňuje Boží lásku ukřižovanou pro naši spásu. A proto je tak důležité upřímně litovat svých hříchů, vyznat je ve svaté zpovědi a přijmout stanovené pokání, ale zároveň s dikem i novou milost do dalších bojů za spásu své duše. (str. 4–5)

Z duchovních zápisků Alice Lenczewské (str. 6–7) pak zcela zřetelně vyčteme, že Ježíš nám s láskou dá všechny potřebné milosti, ale k tomu, abychom je mohli přijmout, musíme vyvinout nějaké úsilí. A i když se nám zdá, že se tato skutečnost připomíná pořád dokola, přesto je jí potřeba oživovat neustále. Tak jako se, žel, opakuje hříšné jednání člověka, tak se spolu s tím někdy zapomíná, že naděje zvěstovaná Ježíšem Kristem je věčná, ale je na člověku, zda se této naděje pevně chytí a zakotví s ní v přístavu Ježíšovy lásky. Leč, jak víme, dobře neukotvená loď často v bouři neobstojí a pak z ní zůstane jen hromada trosek...

A je to Matka Boží, Panna Maria, která nejen ve Fatimě, ale i o třicet let později v Tre Fontane (str. 8–10) vyjadřuje velkou bolest nad ztrátou víry a nad hříchy, které lidi přivádějí do neštěstí, jimž je ztráta věčného daru spásy. S mateř-

Editorial

skou starostlivostí pak vyzývá lidi, aby nezůstávali ve stavu smrtelného hříchu, ale šli hned ke svaté zpovědi. Chceme-li pochopit nerozlučitelnost Božího milosrdenství a spravedlnosti, pak je třeba především znát a pochopit – i skrze vlastní konání – podstatu této svátosti církve, svátosti pokání, svátosti smíření. V závěru letošní postní doby můžeme zintenzivnit své rozjímání o významu svaté zpovědi pro nás samotné, pro náš duchovní růst na cestě ke spáse, ale i pro celou církev. Panna Maria necht' je nám v tom laskavou Vůdkyní, abychom byli upřímní sami k sobě a nebáli se třeba si i přiznat, že ještě dobře neumíme žít ze svátosti Božího milosrdenství.

Budeme-li správně žít ze svátosti pokání, pak jistě budou naše srdce mnohem více otevřená pro lásku, se kterou se nám v nekonečné míře dává Ježíš ve svätém přijímání. Jak obrovskou úctu k Ježíši a pokoru si zaslouží přijetí Božího Těla do nitra člověka! A přesto se mnozí nevyvarují bezmyšlenkovitého a hostejného svätého přijímání – Ježíš Alici Lenczewské připomíná to, co učí církev odjakživa: je to veliký hřích a znesvěcení Ježíšovy lásky a jeho daru zrozeného v Krvi Golgoty. Je třeba velké pokory a vděčnosti ze strany člověka...

Každý katolický křesťan, který žije poctivě z Ježíšových svätostí, dostává obvykle dost vnitřní síly i k velkým společenským úkolům. Ačkoliv je povinností každého křesťana snažit se proměňovat život společnosti v duchu evangelia, ne vždy má k tomu sílu a odvahu – k tomu je potřeba i ono úsilí, jež spočívá v proměně vlastního srdce. Profesor Jérôme Lejeune je pro nás motivací, abychom se v dnešním světě nebáli, i když je proti nám, a hlásali otevřeně katolickou morálku, vycházející z Ježíšova učení a z magisteria a Tradice katolické církve. (str. 11–12) Jak prohlásil, máme nejen právo svoji morálku prosazovat do zákonů, ale máme k tomu i demokratickou povinnost. A toto vědomí by mohlo být výsledkem našeho postního rozjímání v tomto týdnu, kupříkladu i s ohledem na blížící se Národní pochod pro život v sobotu 22. dubna. Je zřejmé, že závažných společenských problémů je více než dost, že se nelze soustředit jen na jeden. Nicméně, ochrana života člověka od početí až do smrti, ochrana lidské důstojnosti je jedním z pilířů lidské společnosti. Vždyť jeho pádem se bortí vazba na Boha a uzavírá se cesta ke spáse pro mnohé duše, jež čekají možná právě na pomoc odvážných křesťanů, kteří jako Panna Maria jsou ve správný čas na správném místě. Přemýšlejme o svém místě...

Daniel Dehner

Připojíš-li se k družině, která dnes doprovází Ježíše, zúčastníš se výjimečné lekce, ve které Pán nadmíru lidským, prostým a přitom božsky přesvědčivým způsobem vyučuje a odloží všechno, co by mohlo rušit jeho božské působení. Ježíš ti dnes ukáže, jak lidsky vnímavé a citlivé je jeho Božské Srdce. Uvážíš-li, že tento tak soucitný a milující Člověk je současně všemohoucí Bůh, mělo by tě naplňovat hlubokou důvěrou a vděčností, že můžeš být právě dnes v jeho společnosti.

Zrovna mu oznámili, že jeho přítel Lazar je těžce nemocen. Ačkoliv je známo, jak velkou náklonnost chová k Lazarovi a jeho sestřím, přece nespěchá. Kdykoliv cítíš nutkání vybidnout Pána, aby pospíšil, uvědom si, že u něho se nikdy nemusíš obávat nebezpečí z prodlení. Neotálí proto, že by váhal, ale protože má pro tebe připraven mnohem větší dar, než o jaký jsi schopen prosit. Z Boží perspektivy vypadají věci vždy zcela jinak než z tvé. I to, co ti může připadat jako velké neštěstí, umí jeho láska proměnit v Boží oslavu. Můžeš očekávat něco více? Nahraď tedy všechnu netrpělivost a nejistotu bezmeznou důvěrou. Nesmíš přehlédnout okolnost, že Ježíš přitom nemyslí pouze na toho, kdo se ocitl v nouzi. Projeví svou milosrdnou moc i kvůli tobě, abys uvěřil. Spolehni se proto zcela na jeho čas i na jeho způsob a čekej trpělivě až na jeho pozvání: *Pojďme!*

Marta jde Ježíšovi naproti. Bolestně ji zasáhla ta největší ztráta. Všimni si však, jak důstojně snáší svůj hluboký zármutek. Je to plod lásky a důvěry, kterou chová k božskému Příteli. Její srdce jí napovídá, že kam přijde Ježíš, není nikdy nic ztraceno. V takových duších má Ježíš obzvláštní zalíbení, protože jim může svěřit svá důvěrná tajemství. A právě chvíle zkoušky jsou k tomu nejvhodnější. Duše, která je schopna v takové situaci bezvýhradného vyznání víry, pocítí podíl na té radosti, jakou svou důvěrou a oddaností působí Ježíšovu Srdci.

Takový zážitek Ježíšovy lásky je naléhavou výzvou k apoštolátu. Marta spěchá domů, aby i své sestře zprostředkovala účast na tomto důvěrném setkání s Pánem. Maria ihned odchází za ním. I z jejich slov můžeš poznat, že po celou dobu zkoušky myslela na Ježíše.

Nejdražší slzy

*Zamyšlení nad liturgickými texty
dnešní neděle*

*Řekl jsem to, aby uvěřili,
že jsi mě poslal!*

Ježíš zná dobře Mariiny slzy. Pocítil je před časem nejen na svých nohou, ale i ve svém srdci. Přišel čas, aby na ně odpovéděl vlastními slzami. Poklekni spolu s ní před Bohem, který pláče. *Hle, jak nás miluje!* Jestliže víš, že Ježíš pláče s tebou, nemusíš se stydět za své slzy. Sbírej ty jeho, abys je mohl ukázat všem, kteří se nechápavě ptají, jak se může Bůh dívat na lidské utrpení. Vidíš přece, že je prožívá daleko více než ten, koho se to týká. *Věříš tomu?*

Aby mohl Ježíš vrátit ztracený život, je třeba odvalit kámen. Při pohledu na ty, kteří jej s námahou odstraňují, si uvědom, že balvanem, který uzavírá nedostupně lidské srdce, je tíže pýchy, zatvrzelosti, bezcitnosti a nedůvěry. Musí být odvalen proto, že za sebou skrývá mrtvolný pach a rozklad. Jinak bys *nemohl vidět Boží slávu*. Smyslem všeho, co se děje zde a také všude tam, kde se budou dít zázraky, je *zjevit Boží slávu*. Ježíš proto především děkuje Otci za to, že mu připravil tuto příležitost, abychom *uvěřili, že ho Otec poslal*. Dříve než oslaví Otce svým dívem, oslavuje ho synovským díkyvdáním. Ježíš tě tak učí, že prosit o zázrak znamená především **děkovat**. V děkovně modlitbě je obsažena potřebná pokora, úcta a důvěra, které otevírají dokořán brány Boží všemohoucnosti: *Lazare, pojd' ven!*

Blahopřej sestřím i Lazarovi k jejich opětovnému shledání, které je odměnou za jejich víru a lásku. Ale rozhlédni se také kolem sebe. Ačkoliv znovuoživení těla, které se už rozkládalo, je tak přesvědčující, jsou mezi svědky i takoví, kteří nejsou schopni uvěřit. Jejich kámen nebyl odvalen, jejich šátky nebyly rozvázány. *Kdo nemá ducha Kristova, není jeho*. Nemůže se radovat z darů, které odmítá přijmout.

Nebude to trvat dlouho, a opět spatříš Ježíše, jak pláče. Bude plakat pro ty, kteří *nepoznali čas navštívení*, kteří mu nechtějí dovolit, *aby otevřel jejich hroby a vyvedl je ven, aby jim vdechl svého ducha, a moh-*

Liturgická čtení

1. čtení – Ez 37,12-14

Toto praví Hospodin Bůh: „Hle, já otevřu vaše hroby, vyvedu vás z nich, můj lide, a přivedu vás do izraelské země. Tu poznáte, že já jsem Hospodin, až otevřu vaše hroby a vyvedu vás ven, můj lide! Vdechnu vám svého ducha a ožijete, usídlim vás ve vaší zemi, a tak poznáte, že já, Hospodin, jsem to řekl a vykonal“ – praví Hospodin.

2. čtení – Řím 8,8-11

Bratři! Ti, kdo žijí svému tělu, nemohou se líbit Bohu. Ale vy žijete ne podle těla, nýbrž podle Ducha, jestliže skutečně ve vás přebývá Duch Boží. Kdo totiž nemá Kristova Ducha, ten není jeho. Je-li však ve vás Kristus, tělo je podrobeno smrti kvůli hříchu, ale duch je (plný) života, protože je ospravedlněn. A když sídlí ve vás Duch toho, který z mrtvých vzkřísil Ježíše, pak ten, který vzkřísil z mrtvých Krista Ježíše, probudí k životu i vaše smrtelné tělo svým Duchem, který sídlí ve vás.

Evangelium – Jan 11,1-45

Byl jeden nemocný, Lazar z Betánie, vesnice, kde bydlela Maria a její sestra Marta. To byla ta Marie, která pomazala Pána olejem a utřela mu nohy svými vlasy. Ten nemocný byl její bratr Lazar. Sestry tedy poslaly k Ježíšovi se vzkazem: „Pane, ten, kterého miluješ, je nemocný.“ Když to Ježíš uslyšel, řekl: „To není nemoc k smrti, ale k slávě Boží, aby jí byl oslaven Boží Syn.“ Ježíš měl rád Martu a její sestru i Lazara. Když tedy uslyšel, že je nemocný, zůstal ještě dva dni v místě, kde byl. Potom teprve řekl svým učedníkům: „Pojďme znovu do Judska!“ Učedníci mu odpovéděli: „Mistře, nedávno tě chtěli židé ukamenovat – a zas tam jdeš?“ Ježíš na to řekl:

Dokončení na str. 5

li tak oživnout. Nesmíš se proto divit, že stále potkáš ty, kteří odmítají přijmout Boží znamení. I oni však jsou tvými bratry. Pros za ně Ježíše se stejnou vírou a láskou jako Lazarovy sestry, aby je probudil k životu, a pln důvěry děkuj Otci, že budeš na nich svědkem jeho slávy.

Bratr Amadeus

Svatá zpověď – svátost Božího milosrdenství

Jednoduché shrnutí podstaty jedné ze svátostí katolické církve

V tomto příspěvku se budeme zabývat svatou zpovědí, kterou nám daroval nekonečně milosrdný Otec skrze svého jediného Syna Ježíše Krista: „Rekl jim tedy opět: »Pokoj vám! Jako mne poslal Otec, tak i já posílám vás.« Po těch slovech na ně dechl a říká jim: »Přijměte Ducha Svatého. Komu odpustíte hříchy, tomu budou odpuštěny; komu je zadržíte, tomu budou zadrženy.«“ (Jan 20,21-23) Tím není apoštolům a jejich následovníkům, biskupům a kněžím dovoleno, aby zacházeli se svátostí zpovědi libovolně, ale v rámci zákona Božího, který je milosrdným a dokonalým lékařem naší duše.

Nesmíme brát na lehkou váhu ani naše nemoci, ani naše hříchy. Žádný člověk by si dobrovolně nepřivodil ani lehké poranění – u takzvaných lehkých hříchů, které lépe nazýváme zraňujícími hříchy, protože naruší naši duši a náš vztah k Bohu, jsme, žel, už méně opatrní. Řídíme se tím, abychom konali dobro a zlu se vyhýbali. Měřítkem k tomu je láska k Bohu a bližním, evangelium, Desatero přikázání a dobré zpovědní zrcadlo. Podle nich si utvářejme svoje svědomí.

Vyhýbejme se a utikejme před pokušeními, modleme se v těchto situacích a neklamejme sami sebe. Nebezpečnými jsou pro nás svévole, nectností a slabostí. Prvním hříchem, neposlušností vůči Bohu, ztratili Adam a Eva a všichni lidé posvěcující milost, to znamená Boží lásku a přízeň Boží. Milosrdný Bůh však lidi neopustil, ale stále je provází. Chránil Kaina znamením před vraždou, nechal Noema stavět archu, chtěl požehnat všemu lidstvu skrze Abraháma, daroval Mojžíšovi deset přikázání a prostřednictvím proroků napomínal k obrácení. Bůh miluje svět tak velice, že seslal svého jediného Syna Ježíše Krista, který zvěstoval lidem Boží království, uzdravoval nemocné a odpouštěl hříšníkům, dokonce svým katům. Ježíš trpěl a zemřel za nás. Chce, abychom s ním povstali. Proto nám dává svátosti. Ve křtu nám odnímá Trojediný Bůh dědičnou vinu a dává nám svoji

lásku. Zápalnou látku hříchu nám ponechává, abychom se osvědčili v boji. Když padneme, napřímí nás Bůh znovu ve svaté zpovědi. Boj proti pokušením a hříchům je naším denním chlebem.

Osobní hříchy jsou vědomým a dobrovolným přestoupením přikázání Božího. Při zraňujícím (= nedbalostním) hříchu zůstáváme v milosti a lásce Boží, vzdalujeme se však od Boha, což musíme brát velmi vážně, tak jako své tělesné nemoci. Při smrtelném hříchu (= těžkém hříchu) přestupujeme vědomě a dobrovolně přikázání Boží v závažné věci. Tady bude dobré, když budeme konkrétní. Těžkými hříchy jsou: nenávisť vůči Bohu, zanedbávání modlitby, odpad od víry, proklínání, vynechání mše svaté v neděli bez těžké nemoci, vážné pohrdání rodiči, vražda, potrat, bránění početí, smilstvo, chybějící láska k bližnímu – jako je mobbing (šikana na pracovišti), velká krádež. Uzdravení najdeme jako ztracený syn ve svaté zpovědi.

To podstatné při svaté zpovědi je lítost. Z lásky k Bohu (= lítost z lásky) je nám líto našich hříchů, už nechceme více hřešit: „Tebe, Bože, miluje celé moje srdce a je pro mne největší bolestí, že jsem rozhněval Tebe, nejvyšší Dobro. Proto mě omyj v Ježíšově krvi. Že jsem zhřešil, je mi líto, chci se polepšit. Odpusť mi, Bože, můj Pane, a dej mi milost opravdového pokání. Amen.“ Když neošetříme velkou ránu svého těla, zemřeme na ni. Bázeň před peklem a spravedlností Boží nazýváme bázní věrnosti. Ta je dostačující ke svaté zpovědi. Lepší je ale, když se snažíme o lítost z lásky, přičemž jedna může přecházet v druhou.

Ve svaté zpovědi je nutné čestné a úplné vyznání. Nestydíme se – všichni jsme hříšníci. Jestliže jsme něco neúmyslně zapoměli, bude nám tento hřích odpuštěn – řekneme ho v příští svaté zpovědi. Nejlépe je říci po našem vyznání ve svaté zpovědi, že do ní zahrnujeme všechny své hříchy od doby, kdy jsme začali být schopni hřešit. Jestliže úmyslně zamlčíme těžký hřích, je zpověď neplatná a musí se

opakovat. Musíme také říci, kdy jsme něco zamlčeli a co jsme zamlčeli.

Kněz nám po rozhřešení udělí pokání, které rádi vykonáme jako projev naší lítosti. Samozřejmě, že napravíme způsobené škody.

Užitečné je zapamatovat si tuto zkratku:

- Modlit se o Ducha Svatého.
- Rozjímat (zpovědní zrcadlo, zpytování svědomí).
- Litovat.
- Polepšit se (předsevzetí).
- Vyznat (knězi ve svaté zpovědi).
- Pokání (vykonat pokání a nahradit škodu).

Vedle všeobecného předsevzetí, že už nebudeme hřešit, je důležité také konkrétní předsevzetí. Zaměřujeme se zvláště na své nectnosti, což bude mít kladný účinek. Nedejme se odradit, že se musíme zpovídat stále ze stejného, povstaňme vždycky znovu, nezůstaňme ležet! Vzpomeňme si na hříšníky z evangelia, kteří dostali od Ježíše odpuštění: Zacheus, Petr, Marie z Magdaly a lotr po pravici na kříži.

Chodíme pravidelně ke svaté zpovědi, aby nám Ježíš očistil duši odpuštěním hříchů, zacelil naše rány a posílil nás v našem boji zvláštními milostmi. Staráme se také o své tělo. Prosme Boha o jeho milost, on má stůl plný darů a ví, co potřebujeme. Je důležité, abychom to poznali a Boha o to prosili. Nesmíme se stát samolibými, to znamená, obviňovat jiné duše, protože všichni jsme stejní.

Důležitou pomocí jsou pro nás odpustky, doprovázející svatou zpověď, které mají podstatu ve svatém přijímání a v rozhodném odklonu od každého hříchu, takže odpustek je zcela zaměřený na lásku k Bohu. K tomu může být připojen ještě nějaký zvláštní skutek, jako třeba průchod svatou branou nebo společná modlitba růžence či půlhodinové uctívání Nejsvětější svátosti nebo modlitba za papeže. Ve svaté zpovědi jsou nám odpuštěny hříchy a jsme osvobozeni od věčných trestů za hříchy (od pekla). Zůstávají ale časné tresty. Můžeme je porov-

Zemřel kardinál Miloslav Vlk

Po krátké a těžké nemoci ve věku 84 let zemřel 18. března 2017 kardinál Miloslav Vlk, emeritní arcibiskup pražský.

Miloslav Vlk se narodil 17. května 1932 v jihočeské Lišnici. V letech 1955–1960 studoval na Filosofické fakultě Univerzity Karlovy obor archivnictví, poté krátce pracoval jako archivář. V roce 1964 odešel studovat na CMBF do Litoměřic a v roce 1968 byl vysvěcen na kněze. Po svém vysvěcení byl jmenován sekretářem českobudějovického biskupa Josefa Hloucha. V roce 1971 však musel toto místo z rozhodnutí komunistických úřadů opustit a odejít spravovat malé farnosti (Laziště a Záblatí, posléze Rožmitál pod Třemšínem). V roce 1978 mu byl odebrán státní souhlas. V letech 1978–1988 pracoval jako umývač oken a posléze archivář v Praze, kde zároveň tajně vykonával své kněžské povolání. Dne 1. ledna

1989 obdržel státní souhlas zpět a působil nejprve na Klatovsku, později na Šumavě. Dne 14. února 1990 byl jmenován bis-

kupem českobudějovickým (vysvěcen a intronizován byl 31. března 1990). Mezi roky 1991 a 2010 působil jako 35. pražský arcibiskup a 23. primas český.

Kardinál Vlk podlehl zákeřné rakovině plic, kterou u něj lékaři diagnostikovali v návazných vyšetřeních po částečném kolapsu na Štědrý den v roce 2016. Po ne rovném boji 18. března 2017 smířen s Bohem zemřel. Poslední rozloučení s kardinálem Miloslavem Vlkem proběhlo v sobotu 25. března při mši svaté ve svatovítské katedrále v Praze.

Podle TS ČBK

nat se zbytky na plicích kuřáka, který za nechal této zátěže, nebo také se zlatem, které se musí očistit v ohni. Odpustky můžeme být osvobozeni od toho, od čeho nás osvobozují zásluhy Krista a jeho svatých. Je pěkné, když nezapomínáme na ubohé duše v očistci a věnujeme jim svůj odpustek, budou nám za něj vděčné. Při svaté zpovědi kladme vždycky do popředí milosrdenství, lásku a dobrotu Boží. Svatá zpověď není žádná šikana, nýbrž osvobození od hříchů proti Bohu, bližním a sobě samému. Každý rozumný člověk odstraňuje špinu ze svého těla. O to více máme, ba musíme se nechat očistit Ježíšem ve svaté zpovědi od nečistoty své duše. Protože jenom Bůh může odpouštět hříchy, což on rád činí. Ujasněme si proto v pokušení a ve všech obtížných situacích, že máme bojovat za Ježíše, protože on pro nás zemřel!

Další pomocí je krásná modlitba:

„Ježíši, Maria, Josefe, miluji vás, zachraňte duše.“ Tím se cvičíme v lásce k Bohu a bližním.

Z Der Fels 3/2017 přeložil -mp-

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

„Nemá den dvanáct hodin? Kdo chodí ve dne, neklopýtne, protože vidí ve světle tohoto světa. Kdo však chodí v noci, klopýtne, protože v něm není světlo.“ Po těch slovech ještě dodal: „Náš přítel Lazar spí, ale jdu tam, abych ho probudil.“ Učedníci mu řekli: „Pane, jestliže spí, uzdraví se.“ Ježíš však mluvil o jeho smrti, ale oni mysleli, že mluví o skutečném usnutí. Ježíš jim tedy řekl otevřeně: „Lazar umřel. A jsem rád, že jsem tam nebyl, kvůli vám, abyste uvěřili. Ale pojďte k němu!“ Tomáš – řečený Blíženeček – vyzval ostatní učedníky: „Pojďme i my, ať zemřeme s ním!“ Když Ježíš přišel, shledal, že Lazar je už čtyři dny v hrobě. Betánie byla blízko Jeruzaléma, jen asi patnáct honů od něho. K Martě a Marii přišlo mnoho židů, aby je potěšili v žal nad bratrem. Když Marta uslyšela, že Ježíš přichází, chvátila mu naproti. Marie zůstala v domě. Marta řekla Ježíšovi: „Pane, kdybys tu byl, můj bratr by neumřel. Ale vím dobře i teď, že ať bys žádal

Boha o cokoli, Bůh ti to dá.“ Ježíš jí řekl: „Tvůj bratr vstane.“ Marta mu odpověděla: „Vím, že vstane při vzkříšení v poslední den.“ Ježíš jí řekl: „Já jsem vzkříšení a život. Kdo věří ve mne, i kdyby umřel, bude žít, a žádný, kdo žije a věří ve mne, neumře navěky. Věříš tomu?“ Odpověděla mu: „Ano, Pane, věřím, že ty jsi Mesiáš, Syn Boží, který má přijít na svět.“ Po těch slovech odešla, zavolala svou sestru Marii stranou a řekla jí: „Mistr je tu a volá tě.“ Jak to Marie uslyšela, rychle vstala a šla k němu. Ježíš totiž dosud nedošel do vesnice, ale byl ještě na tom místě, kam mu Marta přišla naproti. Když uviděli židé, kteří byli u Marie v domě a těšili ji, že rychle vstala a vyšla, šli za ní; mysleli si, že jde k hrobu, aby se tam vyplakala. Jakmile Marie došla tam, kde byl Ježíš, a uviděla ho, klesla mu k nohám a řekla mu: „Pane, kdybys tu byl, můj bratr by neumřel.“ Když Ježíš viděl, jak pláče ona a jak pláčou i židé, kteří přišli zároveň s ní, v duchu byl hlu-

boce dojat, zachvěl se a zeptal se: „Kam jste ho položili?“ Odpověděli mu: „Pane, pojď se podívat!“ Ježíš zaplakal. Židé říkali: „Hle, jak ho miloval!“ Ale někteří z nich řekli: „Copak nemohl ten, který otevřel oči slepému, také dokázat, aby on neumřel?“ Ježíš byl znovu hluboce dojat a přišel ke hrobu. Byla to jeskyně a na ní ležel kámen. Ježíš řekl: „Odstraňte ten kámen!“ Sestra zemřelého Marta mu namítla: „Pane, už zapáchá, vždyť je tam čtvrtý den.“ Ježíš jí odpověděl: „Řekl jsem ti přece, že budeš-li věřit, uvidíš slávu Boží.“ Odstranili tedy kámen. Ježíš obrátil oči vzhůru a řekl: „Otče, děkuji ti, že jsi mě vyslyšel. Já jsem ovšem věděl, že mě vždycky vyslyšíš. Ale řekl jsem to kvůli zástupu, který stojí kolem mě, aby uvěřili, že ty jsi mě poslal.“ Po těch slovech zavolal mocným hlasem: „Lazare, pojď ven!“ Mrtvý vyšel, ovázan na nohou i na rukou pruhu plátna a s tváří omotanou šátkem. Ježíš jim nařídil: „Rozvažte ho a nechte odejít!“ Mnoho z těch židů, kteří přišli k Marii a uviděli, co (Ježíš) vykonal, v něj uvěřilo.

Radost rozechvívající srdce (2 – dokončení)

Po přijetí Eucharistie před ní stál Ježíš. Byl daleko reálnější než svět vnímaný našimi smysly, Alice tehdy prožila radost rozechvívající srdce.

Cesta dětství

Nejkrásnějšími chvílemi v Alicině životě se stala setkání s Ježíšem v modlitbě a v každodenní Eucharistii. Pán Ježíš ji vychovával, učil ji naprosté důvěře, být malým dítětem, provázel ji cestami duchovního života a prosil, aby všechna jeho poučení zapisovala, aby je mohli poznat i jiní lidé a řídit se jimi. Jednoho dne Ježíšovi řekla: „Všechno je to jedna velká a nepřestávající vyučovací hodina, která mě přibližuje k Tobě. Připravuje mě na konečné setkání.“

Pán Ježíš dal Alici zpovědníka a duchovního rádce, aby jí pomáhal jít cestou Božího dětství. Na otázku, kým je její duchovní otec, Pán Ježíš odpověděl: „Mými ústy, mými dlaněmi a mým Srdcem bijícím mezi vámi.“

Prostřednictvím zpovědníka vyzval Pán Ježíš Alici k askezi. „Během rozmluvy, kterou jsem den předtím vedla se svým duchovním otcem, padla slova: organická askeze, to znamená omezení vlastního života v materiálním světě na minimum, na věci a činnosti opravdu nezbytné. Odstranění spousty věcí, zálib a zvyklostí. Chudoba, služba druhým. Řekl doslova: »Prodej televizor a jiné nepotřebné věci a rozdej to chudým.«“ (18. prosince 1985) Alice s velkým nadšením a s radostí vchází na cestu Božího dětství a evangelního radikalismu, protože touží Kristu zcela náležet a naplňovat jeho vůli.

S datem 2. dubna 1986 zapsala rozmluvu s Ježíšem: „Co od lidí nejvíc vyžaduješ, Otče? † Modlitbu, odevzdání se.“ Jindy se zase ptala: „Jaké vady mám vlastně nejvíc překonávat? † Pýchu, sobectví. – Jak? † Poslušností vůči druhým.“ (3. dubna 1986) Alice se táže: „Chybějí mi slova při modlitbě... † Modlit se je třeba srdcem, a ne slovy. – Nemám Ti co dát... Otče můj. † Máš: svoji slabost, bezbrannost, malost. Po tom toužím. Všechno ostatní mám a toužím se o to vše s tebou dělit.“ (20. srpna 1986) „Stále znovu musím plakat nad svou hříšností. † Plač, ale zároveň vztahuj s nadějí ruce ke Mně.

Otvírám ti oči, aby ses spatřila v Pravdě. Bolest je očišťující – bolest rození se nového člověka v tobě. Nikdy v tomto životě neskončí. Budu tě omývat, zdokonalovat, posvěcovat. Zamiluj si tu bolest. Ať se stane pramenem tvé radosti a tvého štěstí. Svědčí o tom, že jsem blízko, že tě chci mít u sebe.“ (13. srpna 1986)

*Alice Lenczewska
se svým bratrem Slávkem*

Jindy zase říkal Pán Ježíš: „† Nemyslet na sebe a méně věnovat pozornost tomu, co si o tobě myslí jiní. Důležité je, co si Já o tobě myslím. A Já i tak vím všechno, nezávisle na tom, jakou tvoji přednost nebo závalu našlo v dané chvíli tvoje okolí. Chci, abys na všechno pohlížela mýma očima. Chci tě naučit vlastnímu hodnocení a z toho rodícímu se soucitu, porozumění a chuti pomoci bez vnučování sebe, bez vnučování vlastních způsobů, pohledů, domnělých předností. Svatost je v každodennosti, ve snášení toho, co je malé a přehlédnutelné. V děkování za to, co je nudné a únavné. Ve snášení lidí: jejich touhy po nadvládě, jejich mnohomluvnosti, jejich malichernosti, jejich neovládání se. Rozvíjej v sobě opačné rysy i moji lásku k nim – trpělivost a soucit. Pohlížej na všechno z hlediska potřeby pro mé království a ne z pohledu vlastního zalíbení. Na každou svou myšlenku, slovo, činnost se dívej mýma očima

ma – jsou-li způsobilé pro budování mého království v srdcích lidí a ve tvém srdci. Největší obětí je poctivé a dobré plnění každodenních povinností, ochota a láska za každých okolností.“ (31. srpna 1986)

Na Alicině příkladu nám Pán Ježíš objasňuje, že nám dá všechny potřebné milosti, ale k tomu, abychom je mohli přijmout, musíme vyvinout nějaké úsilí. Proto máme přijmout vlastní disciplínu a zorganizovat si plán celého dne tak, aby byl čas na modlitbu, práci i odpočinek. Pán Ježíš od Alice očekává, že všechno opustí a půjde za Ním cestou askeze mezi lidmi. Dává jí poznat své veliké utrpení způsobované našimi hříchy. Její odpovědí je touha trpět spolu s Ježíšem na jeho křížové cestě, a také připravenost k zadostiučinění za vlastní hříchy i hříchy jiných lidí. Alice se Ježíše ptá: „Co dělat, aby se zmenšilo tvé utrpení? † Důvěřovat Mi, myslet na Mne, zahrnovat Mě láskou – velikou až ke ztracení. Chci, abys po Mně toužila ještě víc. Ať tě ta touha pohltí. Ať se stane tvou jedinou skutečností. Ostatní má být jako sen. Slibovalaš Mi svoji věrnost – pamatuješ, kdy.“

Co ode mne očekáváš, Ježíši?

Tak Pán Ježíš odpověděl Alici a tak odpovídá každému z nás: „† Lásku větší než je život a než všechno, co tě potká v tomto životě. Já přivinu k Srdci všechny svoje děti a toužím od nich dostávat čistou lásku. To, co se událo v Jeruzalémě během mého umučení, je materiálním zobrazováním toho, co se děje v mém Srdci, když moje děti zraňují mou lásku, když jí ubližují. Každý člověk Mi může pomoci, když Mě nezraňuje a svými prosbami a zadostiučiněními se dožaduje odpuštění za jiné. Největším vyjádřením lásky je, když někdo chce přijmout část mého utrpení skrze spoluúčast v něm.“

O tajemství Eucharistie

Tak mluví Pán Ježíš o tajemství Eucharistie: „† Celá Eucharistie je díkyčiněním. Ustanovil jsem ji také proto, abyste mohli děkovat. Abyste účasti na

ni v sobě rozvíjeli děkovný postoj. Celý váš život má být naplněn díkůčiněním a vděčností. V tom duchu je třeba se Mnou rozmlouvat a na Mne se obracet. Všechno, co máte a kým jste, je darem mé lásky. Úplně všechno. I přes vaše vzdory a nevděčnosti vás pořád miluji, čekám na váš návrat a neustále dávám sebe za Oběť, abych vás zachránil. Ta Oběť je věčná, protože trvá a koná se po celou dobu. Je to Oběť mimočasová a nadčasová. V ní žijete, v ní dýcháte. Ona vás zachraňuje v každé chvíli vašeho života. Snažte se poznávat pravdu o Mně, usilujte o ni. Spolu s tím poznáváním ve vás poroste vděčnost. Nevděčnost je také plodem neznalosti.

Kdybyste znali třeba jenom část pravdy a dokázali do ní proniknout, plakal by každý z vás pro svou vlastní nevděčnost. Během mše svaté dávám sám sebe jako Oběť za vás a zároveň k vám přicházím jako první, abyste Mě chtěli pozvat do svého života. Ve vašich duších za vás přináším Oběť, když přijímáte Nejsvětější svátost. Já dávám sebe jako Oběť v duši každého, kdo přijde a přijme mé Tělo. Jaká má být vaše odpověď? – Děkovat a obětovat Mi

sebe. Já jsem vám dal všechno a očekávám od vás totéž. Taková je hodnota přijímání – setkání, abychom se vzájemně obdarovali: Já a ty. To je také vzor pro setkávání mezi vámi – lidmi. Obětovat se sobě navzájem a vzájemně se přijímat v lásce, vděčnosti a odpuštění. Tak jak Já vás přijímám v lásce a v odpouštění. Přijímání je příklad postoje vůči druhému člověku. A zároveň dar lásky, na který je možné odpovědět jenom vděčností a láskou. Smlouva lásky.“

Ukřívám se, abych vás nezotročil nádhrou svého daru

Jindy Pán Ježíš řekl: „† Zamiloval jsem si vás před samotným stvořením a zrodil jsem vás z lásky. Lásky je plodná: touží se dávat a obšťastňovat. Chtěl jsem se dělit o lásku – dávat i dostávat. Dostávat z potřeby srdce, dobrovolně a nezištně. Takovou lásku Mi může dát jenom člověk – stvoření svobodné ve svém rozhodování, protože plně nepoznalo, nezažilo záplavu mojí nádhery, lásky a štěstí života se Mnou a ve Mně. Ukřívám se, abych vás nezotročil nádhrou svého daru. Toužím po takovém

štěstí pro vás, jaké si nikdo z lidí není schopen představit a prožít.

Celá historie lidstva a příběh každého člověka jsou tak Mnou vedeny, abyste se připravili na sjednocení se Mnou na věčnosti. Nyní se se Mnou můžete setkávat v modlitbě, v meditaci o mém životě, ve slově, ve znameních, jaká jsem vám dal a neustále dávám. Nejvýmluvnějším znamením je moje přítomnost v Eucharistii. Jsem ukrytý v Hostii a jejím požitím začíná setkání duše se Mnou živým a skutečným, i když neviditelným pro rozum a smysly těla. Poznávat Mě a dotýkat se je možné srdcem milujícím a plným důvěry – srdcem dítěte. Čím je větší víra a láska, tím je sjednocení se Mnou pevnější a poznání hlubší. Varuj se bezmyšlenkovitého a lhostejného přijímání Mne v Nejsvětější svátosti. Je to veliký hřích a znesvěcení mé lásky a mého daru zrozeného v Krvi Golgoty. Mé dítě, jak moc se musím ukřívát, abych tvou duši nespálil ohněm své lásky a abych nezničil tvoje tělo silou své otcovské něhy! A přece tak strašně miluji a toužím být milován.“ (3. dubna 2002)

Z Milujcie się! 2/2015 přeložila -vv-

Křesťanská naděje – v naději se radujte – dokončení katecheze Svatého otce ze str. 2

Schopnost milovat je Božím darem, o který máme prosit. A Bůh nás jím rád obdaří, pokud o něj žádáme. Lásky je milost – nespočívá v tom, aby vyšlo najevo to, co jsme, nýbrž to, co nám Pán dává a co my svobodně přijímáme. Lásku nelze vyjádřit v setkání s druhým člověkem, jestliže se předtím nezrodila ze setkání s tichou a milosrdnou Ježíšovou tváří.

Svatý Pavel nás vyzývá, abychom uznali vlastní hříšnost a také skutečnost, že i naše láska je poznamenána hříchem. Zároveň se však stává nositelem *nové zprávy, zprávy o naději*. Pán před námi otevírá osvobozující cestu spásy. Je to možnost, abychom také my prožívali velké přikázání lásky a stávali se nástroji Boží lásky. Děje se to, když dovolíme zmrtvýchvstalemu Kristu, aby uzdravil a obnovil naše srdce. Vzkříšený Pán, který žije v našem středu, žije mezi námi, může vyléčit naše srdce a učinit to, pokud o to požádáme. Právě On nám totiž umožňuje, abychom navzdory své nepatrnosti a ubohosti

zakoušeli Otcův soucit a oslavovali zázraky jeho lásky. Takto je tedy pochopitelné, že vše, co můžeme prožívat a konat pro bratry, není než odpovědí na to, co Bůh učinil a nadále činí pro nás. Dokonce Bůh sám, který poté, co obydlel naše srdce a život, je trvalou službou nablízku všem lidem, které denně potkáváme na své pouti, počínaje těmi posledními a nejpotřebnějšími, ve kterých se hlavně rozpoznává.

Apoštol Pavel nás proto svými slovy nemínil kárat, nýbrž spíše *povzbudit a oživit v nás naději*. Všichni totiž zakoušíme, že přikázání lásky nežijeme naplno anebo tak, jak bychom měli. Avšak již to je milost, protože chápeme, že sami od sebe nejsme schopni opravdově milovat – potřebujeme, aby Pán trvale obnovoval dar lásky v našich srdcích, skrze prožitek jeho nekonečného milosrdenství. A tak se stane, že opětovně doceníme vše nepatrné, prosté a běžné, budeme si znovu vážit věškerých každodenních drobností a bude-

me schopni druhé lidi milovat tak, jak je miluje Bůh. Budeme si přát jejich dobro, které spočívá v jejich posvěcení a přátelství s Bohem. Bude nás těšit, když budeme moci přistoupit ke všem chudým a pokorným lidem tak, jak to s každým z nás činí Ježíš, když se od Něj vzdálíme, když budeme poklekat k bratrům tak, jako On, milosrdný Samaritán, se sklání nad každým z nás ve svém slitování a odpuštění.

Draží bratři, apoštol Pavel nám zde připomíná tajemství, jak se – řečeno jeho slovy – „radovat v naději“ (Řím 12,12). Tato radost v naději pochází z vědomí, že za všech okolností, i za těch největších protivností a našich vlastních ztroskotání Boží láska nesehlává. A proto se srdcem, které navštívila a obývá Boží milost a věrnost, žijme radostnou nadějí, že můžeme svým málem v bratrech splatit to mnohé, co denně dostáváme od Boha.

*Přeložila Jana Gruberová,
Česká sekce Rádía Vatikán*

Výzva k obrácení z Tre Fontane⁽¹⁾

Na obálce „Dabiq“ – propagandistického časopisu tzv. Islámského státu – byla otištěna fotografie náměstí Svatého Petra v Římě s pvlávající vlajkou ISIS. Když se Matka Boží před sedmdesáti lety zjevila v Tre Fontane, řekla, že pokud budou lidé ignorovat její výzvu k obrácení, tak tehdy „z východu přijde národ daleký od Boha, který zničí nejsvětější věci“...

Matka Boží se poprvé zjevila Brunovi Cornacchiolovi 12. dubna 1947 v Tre Fontane, na předměstí Říma. Cornacchiola tehdy obdržel dar poznání největších hrozeb pro církve, kterými jsou: demoralizace, ateismus a islám. Až do dne své smrti v roce 2001 Cornacchiola dostával od Panny Marie poselství a proroctví. V jeho zápisích jsou předpovědi, které se splnily. Mezi jinými takové, jako je datum smrti papeže Pia XII. a volby Pavla VI. v roce 1963, jomkipurské války (arabsko-izraelské) v roce 1973, datum únosu a zavraždění italského premiéra Alda Mora v roce 1978, atentátu na Jana Pavla II. v roce 1981, výbuch atomového reaktoru v Černobylu v roce 1986, výbuch bomby před bazilikou svatého Jana v Lateránu v roce 1993 i teroristický útok na Světové obchodní centrum v roce 2001. Existují také předpovědi dalších dramatických událostí, které nastanou, pokud se lidé neobrátní.

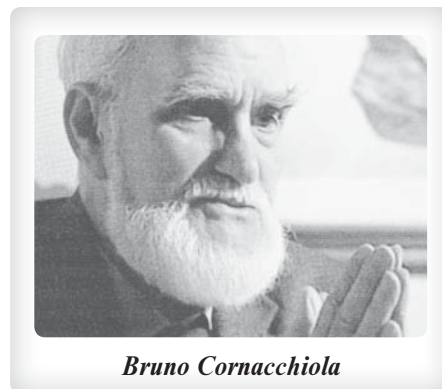
Kdo byl Bruno Cornacchiola?

Bruno se narodil v Římě 9. května 1913 ve velmi chudé rodině. Dětství měl těžké, často trpěl hladem, jeho otec býval denně opilý. Bruno se oženil, když měl 23 let. Tou dobou navázal spojení s italskou komunistickou stranou, která působila v podzemí. Pár měsíců po svatbě odjel do Španělska, kde v občanské válce stál na straně komunistů. Zůstal tam tři roky, během té doby bojoval v mnoha krvavých bitvách. Skamarádil se tehdy s německým vojákem, který jako protestant nenáviděl katolickou církev. Bruno ochotně naslouchal jeho školení o Ježíšově lásce a životě věčném, ale i o tom, že zpověď a Eucharistie jsou výmysly kněží, že katolická církev je zdrojem všeho zla na světě a že to je Satanova synagoga. Bruno věděl jen málo o katolické církvi, proto upřímně věřil v to, co slyšel. Do jeho srdce byla nenávist ke katolické církvi, k papeži a duchovenstvu zasetá

do takové míry, že si během pobytu v Toledu koupil nůž s pevným rozhodnutím zabít papeže. Po svém návratu do Říma v červnu 1939 Cornacchiola zničil a spálil všechny kříže, obrazy a náboženské předměty, které se nacházely v jeho domě. Začal tehdy chodit do evangelické církve a za několik let přešel k adventistům. Při jakékoliv příležitosti projevoval svou nenávist ke kněžím a katolické církvi.

Tre Fontane

V sobotu 12. dubna 1947 se Cornacchiola vydal s trojicí svých dětí do Tre Fontane, místa poblíž velké jeskyně (přibližně kilometr od kláštera trapistů, místa, kde byl roku 67 sťat svatý apoštol Pavel a kde o 250 let později – za časů Diokleciána – zahynulo 10 000 římských vojáků mučednickou smrtí za to, že uvěřili v Krista). Bruno si chtěl připravit řeč demaskující katolické učení o Matce Boží. Zabral se do psaní a jeho děti – Gianfranco, Isola a Carlo – si zatím hrály s míčem. V jednu chvíli si Cornacchiola povšiml,

Bruno Cornacchiola

že jeho nejmladší syn, Gianfranco, poklekl a s dlaněmi sepjatými začal mechanicky opakovat slova: „Krásná Paní, Krásná Paní.“ Po chvíli rovněž Isola a Carlo padli stejně jako on na kolena a s obdivem opakovali slova: „Krásná Paní.“ Rozčilený Bruno začal zvedat své děti jedno po druhém, ale nepodařilo se mu to, poněvadž ty byly jako skalní blok přirostlý do země. Děti upíraly oči na jeskyni a nebylo možné s nimi navázat žádný kontakt. Bruno začal křičet se zaťatými pěstmi: „Je tam někdo uvnitř? Vyjdi ven!“ Ale v jeskyni nikdo nebyl.

Bruno s pláčem prosil své děti, aby okamžitě vstaly. Nepřišla však žádná odpověď. Cornacchioly se tehdy zmocnil ochromující strach. Náhle z hlubin srdce začal prosit Boha o pomoc. Za okamžik spatřil dvě bílé ruce, které se přibližovaly k jeho tváři. Prsty se dotkly jeho očí a pocítil, že z nich bylo něco strženo. Bruno padl na kolena a se sepjatými rukama se začal vroucně modlit. Zaplavila ho tak velká radost, jakou v životě nezažil. Náhle se ve tmě jeskyně objevilo malé světlo, které se zvětšovalo až k neuvěřitelnému jas. Z toho světla se vynořila okouzující, krásná postava Matky Boží. Maria byla oděná bílým šatem, vypadala asi jako dvaceti- nebo pětadvacetiletá a měla výšku přibližně 165 cm. V pravé ruce držela knihu a levou ukazovala na svá chodidla, vedle nichž leželo černé sukno připomínající sutanu a úlomky kříže, který Bruno rozlámal ve svém domě po návratu ze Španělska v roce 1939.

Matka Boží řekla, že je Panna Zjevení, a potom celou hodinu s Brunem rozmlouvala. Mluvila jako milující matka, která z lásky napomíná svého syna. Cornacchiolovy děti Marii viděly, ale neslyšely, co říkala. Matka Boží vyjádřila přání, aby jí byla vzdávána úcta jako Panně

Carlo, Isola a Gianfranco Cornacchiolovi

Zjevení, Matce nevyléčitelně nemocných. Pokárala Cornacchiolu za to, že ji pronásledoval a že se svým připojením k protestantům stal nepřitelem Boha. S láskou ho prosila, aby se vrátil do katolické církve. Slíbila požehnání a uzdravení všem, kteří s vírou přijdou do jeskyně zjevení a posypou se prstí z toho místa. Prosila o vroucí, vytrvalou modlitbu za nevěřící.

Když Mariino zjevení skončilo, šel Bruno se svými třemi dětmi do nejbližšího kostela v Tre Fontane. Vkleče svým dětem ukázal svatostánek a řekl jim: „Pamatujete, že jsem vám říkal, že Ježíš není v eucharistickém chlebě, ale teď říkám, že tam Ježíš skutečně je.“ Zvěst o zjevení v Tre Fontane se bleskurychle rozšířila. Pastor adventistů a lidé z jeho sboru, stejně jako i někteří soudruzi z komunistické strany začali od té doby Cornacchioliho nenávidět a pronásledovat ho.

Tre Fontane a papežové

Je třeba připomenout událost, která se stala 12. dubna 1937 v Tre Fontane. Luigina Sinapi se tenkrát vydala na pouť do opatství trapistů v Tre Fontane. Procházela se blízkým eukalyptovým lesem a zastavila se u jeskyně. Zjevila se jí tam Matka Boží, která řekla, že se na to místo za deset let vrátí. Do svých služeb přijme člověka, který nyní bojuje proti katolické církvi a chce zabít papeže. Panna Maria Luigině přikázala, že má jít na náměstí Svatého Petra, kde potká ženu, která ji přivede ke kardinálu Pacellimu, aby mu mohla sdělit zprávu, že se brzy stane papežem. Luigina Sinapi nařízení Panny Marie splnila. Za dva roky, 2. března 1939, byl kardinál Pacelli zvolen papežem. Když se v roce 1947 jako Pius XII. dozvěděl o zjeveních v Tre Fontane, byl už připraven se jimi blíže zabývat. Na den 22. července 1947 byl Bruno Cornacchiola pozván k osobní audienci u papeže Pia XII. Bruno byl celý rozrušený, předal Svatému otci poselství Matky Boží. Cornacchiola sdělil, že Panna Maria ho uvědomila, že poselství z Fatimy pokračuje v Tre Fontane.

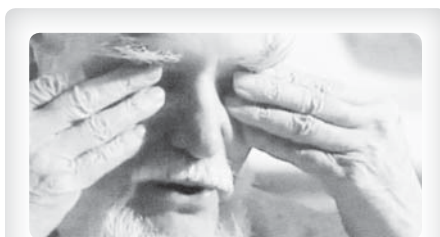
Dne 5. října 1947, při oslavách Matky Boží Růžencové,⁽²⁾ se konalo v historii Říma největší růžencové procesí. Začalo na náměstí Svatého Petra a vedlo ulicemi města do jeskyně v Tre Fontane. Tři páry bílých koní táhly vůz s bílou sochou

Bruno Cornacchiola s rodinou, rok 1947

Panny Zjevení, kterou požehnal papež Pius XII. Tehdy vyslovil Svatý otec souhlas s jejím veřejným uctíváním v Tre Fontane a konventuálním františkánům svěřil péči o duchovní správu poutníků pobývajících v místě zjevení.

Připomeňme, že Pius XII. viděl několikrát neobyčejná znamení z nebe. Ve spojení s vyhlášením dogmatu o nanebevzetí Panny Marie 1. listopadu 1950 papež čtyřikrát pozoroval z Vatikánských zahrad sluneční zázrak (30. a 31. října a 1. a 8. listopadu 1950) podobný tomu, jaký se udál ve Fatimě 13. října 1917. Bruno Cornacchiola se setkával také s dalšími papeži. Dne 8. července 1959 byl přijat na soukromé audienci papežem Janem XXIII. a 17. října 1973 se setkal s papežem Pavlem VI. Byl také na soukromé audienci u Jana Pavla II. Díky rozhodnutí tohoto papeže vydal v roce 1994 kardinál Camillo Ruini dekret příkazující vybudovat kostel na místě zjevení a 2. dubna 1997 obdařil sva-

Cornacchiola si kládl otázku: „Proč se mně, protestantovi, zjevila Matka Boží a prosila, abych se vrátil do svatého ovčína?“

tý Jan Pavel II. tento chrám titulem „Svatá Maria třetího tisíciletí v Tre Fontane“.

Zázračná znamení, obrácení a uzdravení

Během prvního zjevení řekla Matka Boží, že přivede k obrácení nejzavzralejší hříšníky skrze zázraky, které se stanou v Tre Fontane. Jsou mnohá svědectví o zázračných uzdraveních a obráceních. Jedním z nich je obrácení známého italského herce Carla Campaniniho. V roce 1948 se vydal do jeskyně zjevení v Tre Fontane, kde prožil své obrácení. Hned potom odjel ke svatému Otcovi Piovovi, aby se u něj vyzpovídal. Za pokání dostal vybidnutí, aby se vydal na pouť do Tre Fontane. „Ale já už jsem tam byl a právě odtud mě Maria poslala k vám,“ pokoušel se vysvětlit Campanini. „Vím o tom, posílám tě tam znovu, abys jí poděkoval,“ odpověděl na to Otec Pio.

V Tre Fontane bylo tolik očividně neuvěřitelných uzdravení z nevyléčitelných nemocí, že už v létě roku 1947 byla vytvořena speciální lékařská komise, aby je vědecky ověřovala. Vedl ji dr. Alberto Alliney, který byl předtím členem Lékařského úřadu v Lurdech. Jen v roce 1952 vybral dr. Alliney z několika stovek uzdravení 14 mimořádných případů zázračných uzdravení, které není možné vědecky vysvětlit.

Neobyčejnou předpověď Cornacchiola obdržel během zjevení 7. listopadu 1979. Modlil se tehdy před jeskyní a uslyšel, že obrácení spočívá na životě v pokoře, v úplné poslušnosti Bohu, v poznávání zjevené pravdy a jejím vtělováním do života, na trpělivosti v dobách pronásledování a pokořování, na životě víry a dávání dobrého příkladu všem. Později Maria řekla: „Dvanáctý duben roku 1980 bude 33. výročí mého příchodu do jeskyně. Při té příležitosti slibuji mnoho mocných milostí pro duše i těla, pro všechny, kteří mě budou s vírou a s láskou prosit. Toho dne učiním veliká znamení na slunci, abych nevěřící pozvala k živé víře.“ Před jeskyní se 12. dubna 1980 shromáždilo velké množství lidí. Růženec před Eucharistií předfíkával Bruno. Během mše svaté, po modlitbě Otce náš, začal a přes půl hodiny trval mimořádný sluneční zázrak podobný tomu, který se odehrál ve Fatimě 13. října 1917. Slunce se začalo točit, bli-

žilo se k Zemi, zářilo různými barvami. Objevovaly se na něm nápisy a obrazy: písmeno M, kříž, srdce obtočené hvězdami, Kristův monogram – IHS, sepnuté dlaně, Svatá rodina, Panna Zjevení.

Všechna znamení a zázraky jsou zvláštním prostředkem, kterým Kristus vyzývá k obrácení, ke vzdání se hříchů, k přijetí jeho nekonečného milosrdenství a k návratu do katolické církve. Cornacchiola při vedení katecheze kladl otázku: „Proč se mně, protestantovi, zjevila Matka Boží a prosila, abych se vrátil do ovčína? Mohla přece říct: Zůstaň u adventistů, tam budeš také spasen.“ Bruno vysvětloval, že sjednocení všech náboženství se musí stát prostřednictvím přijetí jednoho vyznání víry v jediné církvi, svaté, katolické, apoštolské. Ježíš říká: kdo věří ve mne, bude spasen, a ne: kdo věří ve své náboženství. Jediným Spasitelem je Ježíš Kristus, který učí, odpouští všechny hříchy a dává sám sebe v Eucharistii katolické církve.

Výzva k obrácení

Všechna poselství, která Matka Boží sdělila Cornacchiolovi během jeho celého života, jím byla přesně zapsána do sešitu. Jsou tu tytéž návaznosti poselství, jaké známe ze zjevení v Paříži roku 1830, z La Saletty, z Lurd i z Fatimy. Ve svých poselstvích sdělených Cornacchiolovi vyjadřovala Matka Boží velkou bolest nad ztrátou víry a nad hříchy, které lidi přivádějí k největšímu neštěstí, jímž je ztráta spásy. S vroucností a mateřskou starostlivostí Maria prosila, aby lidé nezůstávali ve stavu smrtelného hříchu, ale šli hned ke zpovědi. Vybizela: „Nehřešte, děti moje, nehřešte. Přijďte všichni do Ježíšova Srdce a do Srdce jeho Matky a budete uvolněni od svých hříchů a potěšeni.“ Bůh ve svém nekonečném milosrdenství odpouští všechny hříchy, je ale zapotřebí k němu přijít a vyznat je ve svaté zpovědi, litovat jich a rozhodnout se k nápravě. Tehdy Ježíš uskuteční zázrak odpuštění hříchů, vysvobození ze strašné Satanovy moci. Maria říkala: „Myslete na skutečný život, který vás očekává v nebi. Stávejte se svatými, abyste mohli ve chvíli smrti projít těsnou branou do života věčného.“

Matka Boží ujišťovala, že je pořád s námi, aby nás chránila před útokem pekelných mocností. Dábel dělá všechno, aby lidé nevěřili v jeho existenci, a falšuje ob-

Jeskyně zjevení v Tre Fontane

raz Boha tak, že zlo nazývá dobrem. Matka Boží prosila, aby lidé nenavštěvovali pohoršující představení a nečetli takové publikace, aby se neotevírali působení zlého ducha prostřednictvím nejrůznějších okultistických praktik, nošením amuletů, spiritismem, využíváním věštců, mágů a různých léčitelů. Maria se obracela na kněze: „Poučujte lidi o posledních věcech: čím je smrt, soud, peklo i nebe, jaká bude věčnost. Existuje peklo, místo záhuby pro ty, kteří odmítli Boží milosrdenství.“ Řekla: „Svým srdcem Matky dávám odvalu vašim srdcím. Zmírním tresty a vyléčím vaše strašné rány (...). Přicházejte k mému eucharistickému Synovi a hřejte ho svou láskou. On vás očekává, aby vám dával pokrm. Když ho požíváte a jím žijete, budete mít věčný život. Nezapomínejte na růženec, který velmi pomáhá v dozrávání ke svatosti. Modlete se *Zdrávas, Maria* s vírou a láskou. Růženec je Boží pomocí na cestě ke spáse. Je jednou z nejcennějších věcí, které člověk musí mít na zřeteli. Díky této modlitbě posílíš víru a zvítězíš v boji s ďábelskými silami. Hodně se modlete a kajte se, to je prosba mého Syna. Nechovte v sobě k nikomu nenávist, vždycky odpouštějte, neodplácejte za zlo zlem. Pokání, ke kterému Ježíš vyzývá, je milovat bližního a dávat dobrý příklad (...). Modlete se, děti moje, modlitba je duší lidskosti, díky ní dovolujeme Bohu, aby působil. *Zdrávas, Maria*, které vyslovíte s vírou a láskou, to je jako zlaté střely, které útočí na Ježíšovo Srdce.“

Matka Boží se obracela s horoucí výzvou na kněze, aby byli lidmi intenzivní modlitby, s odvahou hlásali celé evangelium a sami se neustále obraceli. Jenom tehdy se nestanou pohoršením pro věřící

a příčinou jejich odchodu od Boha. Ve svých poselstvích Matka Boží říkala, že kněží musí mít čisté srdce, být vzorem čistoty a učít věřící, jak ji praktikovat. Musí být věrni svému povolání, usilovat celým srdcem o svatost a zůstat v jednotě s papežem, biskupem a s druhými kněžími. Maria vyzývala k poslušnosti papeži: „Buďte poslušni papeže, číňte pokání s čistou láskou, hodně se modlete – a tehdy se zmenší pronásledování a trápení. Boží láska všechno překoná, mnoho lidí se obrátí díky intenzivní modlitbě, projevení Boží všemohoucnosti a návratu všech k lásce. Konečně dobro zvítězí nad zlem, láska nad nenávistí. Je jenom jedna cesta spásy, a tou je Ježíš Kristus a jeho církev katolická, apoštolská, římská, s papežem, skutečným zástupcem Krista na zemi (...). Mimo katolickou církev není skutečného míru, není opravdové lásky a není spásy.“

Matka Boží prosila, aby se svatyně v Tre Fontane stala místem smíru za hříchy, jakoby očištěm na zemi. Každý, kdo se tu vyzpovídá a bude konat pokání, přijme svaté přijímání a bude se modlit, bude očištěn a Matka Boží zanesou modlitby Ježíšovi, který duši zbaví všech důsledků hříchů, za které je třeba trpět v očistci.

Z Milujcie sie! 5/2016 přeložila -vv-

Poznámky:

⁽¹⁾ Viz také Světlo 24/2016, str. 11. [pozn. red.]

⁽²⁾ Slavení dnešní liturgické památky bylo zavedeno v roce 1572 jako vzpomínka na vítězství nad Turky v námořní bitvě u Lepanta, která se odehrála 7. října 1571; od roku 1573 bylo slavení přeloženo na první říjnovou neděli. Po vítězství nad Turky u Petrovaradína u Nového Sadu (Srbsko) bylo v roce 1716 slavení rozšířeno pro celou církev. Od roku 1913 se památka slaví 7. října. [pozn. red.]

Jérôme Lejeune

(13. června 1926 – 3. dubna 1994)

Byl srpen 1997. Jan Pavel II. pobýval na Světovém dni mládeže ve Francii. Tu přišlo hlášení, že papež změnil svůj program cesty. Udělal zajižďku do Châlo-Saint-Mars, vesnice v Île-de-France, aby navštívil hrob svého v roce 1994 zesnulého přítele, profesora Jérôma Lejeune.

Jérôme Lejeune přišel na svět v roce 1926. Když ve 13 letech objevil spisovatele Pascala a Balzaca, ovlivnilo ho to na celý život. Hrdinou románu *Vesnický lékař* byl tak fascinován, že se také chtěl stát venkovským lékařem a sloužit prostým lidem. Po válce se vrhl s nadšením do studia medicíny. V roce 1951 obhájil úspěšně svoji doktorskou práci. Ještě v tentýž den se rozhodl obrátit svůj osud jiným směrem, než původně plánoval: Jeden z jeho učitelů mu dal návrh, aby s ním spolupracoval na velkém díle o mongolismu, o nemoci, již bývá napadeno 1 dítě z 650. Jérôme souhlasil.

Dne 1. května 1952 se oženil v dánském Odense s Birthe Bringstedovou, která konvertovala ke katolicismu a se kterou měl pak pět dětí. Rodinný život mu velmi ležel na srdci. Během svých zahraničních pobytů se snažil každý den napsat dopis své ženě. Už tři děti obšťastnily jejich manželství, když Lejeunův otec vážně onemocněl rakovinou plic. Úmrtí milovaného otce mu dalo pocítit, jak „nesnesitelné je přihlížet k utrpení milovaného člověka“. Jeho pohled se od té doby prohloubil. Ve tváři každého pacienta poznával Krista.

Jérôme použil nových fotografických metod pro důkaz, že ve tkáni mongoloidního dítěte existuje doplňkový chromozom v oblasti 21. chromozomu – příčina mongolismu: od té doby se nazýval vedle Downova syndromu také „trisomie 21“. V březnu 1959 byl objev nahlášen na Académie de Médecine. V říjnu 1965 dostal Jérôme první katedru pro základní genetiku v Paříži. Díval se do budoucna s velkou nadějí, že jeho objev podnítl zájem a povede k ošetření, aby vyléčil nemocné a dal naději jejich rodičům. Přivábený Jérômovou mezinárodní slávou a jeho

přátelským přijetím, obracely se na něho postižené rodiny. Ošetřil několik tisíc pacientů, ujišťoval rodiče, že jejich dítě přes své obtíže duševního omezení se vyvine v milou a něžnou bytost.

Jérôme Lejeune

Ale Jérôme viděl, že se vynořuje především mezi americkými lékaři hnutí, které se snaží prosazovat zničení nenarozených nemocných potratem. Se zděšením pozoroval, jaké nebezpečí přivodil jeho objev nemocným trisomií. Aby bojoval proti této „formě rasismu“, považoval za rozhodující zbraň odvolání na experimentálně potvrzenou skutečnost. Vždyť ta ukazuje každému nezaujatému pozorovateli, že se živými bytostmi, které biologicky patří k lidskému druhu, se nesmí zacházet jako s druhově cizími. To embryo je člověk.

V srpnu 1967 byl profesor Lejeune pozván na 7. světový kongres izraelského lékařského sdružení do Tel Avivu. Střídaly se přednášky a exkurze. První zájezd vedl k jezeru Genezaret. „Vstoupil jsem do jedné nevkusné kaple,“ říká Jérôme. „Vrhl jsem se na zem, abych políbil pomyslnou stopu Toho, který tam býval přítomen.“ V tomto okamžiku ho zachvátil dosud nepoznaný pocit: „Jako by syn znovu našel svého milovaného Otce, konečně poznal svého Otce, uctívaného Mistra, svatosvaté, obnažené Srdce. Bylo tu něco z toho a ještě daleko více.“ Všechno se přetavovalo v ohni této žhavé lásky: svět, pocty, úspěch, strach z odsouzení ostatními.

V srpnu 1969 bylo Jérômovi Lejeune přiznáno americkou společností pro genetiku nejvyšší vyznamenání, které může být genetikovi propůjčeno: „William Allan Memorial Award“. Už při jeho příjezdu do San Franciska, kde se mělo konat předání ceny, zjistil Jérôme jednoznačně, že se plánuje legalizace potratů dětí s trisomií. Jérôme se otrásl odporem: „Svým objevem jsem umožnil toto hanebné jednání!“ Ale bude o tom mluvit! Prohlásil, že tělesná přirozenost člověka je už od prvního okamžiku zcela obsažena v jeho sadě chromozomů. Tato informace dělá novou bytost člověkem a nikoliv opicí nebo medvědem. Uzavřel jasným stanoviskem: Pokus usmrcovat potratem malé nemocné lidské jedince naráží na mravní zákon, jehož správnost byla potvrzena genetikou. Nenasledoval žádný aplaus: nepřátelské nebo rozpačité mlčení elity jeho oboru. Jérôme napsal své ženě: „Dnes jsem prohrál svoji Nobelovu cenu za medicínu.“ Ale přesto byl se sebou spokojen.

Otázka potratů teď hýbala celou Evropou. Velká Británie se připojila ke Spojeným státům, které časné rozpoznání Downova syndromu a jeho „ošetření“ potratem už uznaly zákonem. Mediální kampaň jej ve Francii rozšířila na potrat všech nežádoucích dětí.

V roce 1973 byl zákonný záměr, který měl učinit potrat beztrestným, předložen Národnímu shromáždění. Údajný průzkum mínění měl dokázat, že polovina lékařů byla pro uvolnění potratů.

Současně bylo z iniciativy paní Lejeuneové shromážděno a zveřejněno 18 000 podpisů francouzských lékařů proti potratu (to byla většina všech lékařů). To byl doklad o falešnosti celé mediální kampaně. Brzy se připojily k lékařům zdravotní sestry, potom vysocí úředníci, profesori práv, juristé a místní poslanci. Projekt byl zastaven. O rok později bohužel odhlasovalo Národní shromáždění zákon, který potrat povoloval.

Šikana ze strany nadřízených složek se zostřovala, Jérôme byl od schválení zákona zvláště vystavován opakovaným daňovým kontrolám. Jeho peníze na výzkum byly seškrtnány. Zdálo se, že bude nucen zavřít svoji laboratoř. Pobouřeny tímto jednáním, zaručily mu americké a anglické laboratoře soukromé kredity

bez protislužeb. Díky této solidaritě mohl sestavit tým stejně smýšlejících badatelů.

Jérôme shrnul v roce 1991 svoje „Úvahy o lékařské deontologii“⁽¹⁾ do sedmi bodů:

1. Křesťané, nemějte strach! Vy máte ve vlastnictví pravdu. Ne proto, že byste ji vynalezli, nýbrž proto, že ji zprostředkujete...

2. Člověk je věrným obrazem Božím. Už jenom proto zasluhuje respekt.

3. Potrat a usmrcení dítěte jsou opovrhénné zločiny.

4. Morálka existuje objektivně. Je jasná, univerzální, protože je katolická.

5. Dítě je nedotknutelné, manželství je nerozlučitelné.

6. Cti otce a matku. Reprodukce (nahrazení) jednoho z rodičů klony nebo homosexualitou není možné.

7. Lidský genom, to jest genetický kapitál lidského pokolení, je nedotknutelný.

Uvedme ještě následující odvážnou větu: „V takzvané pluralistické společnosti nám stále vykládají: Vy křesťané nemáte právo nutit nás vaši morálku! Ale já vám říkám: Máte nejenom právo svoji morálku prosazovat do zákonů, ale máte k tomu demokratickou povinnost!“

Dne 5. srpna 1993 se rozhodl Svatý otec založit Papežskou akademii pro život. Jejím prezidentem se měl stát profesor Lejeune. Jmenování zastihlo Jérôme ne-

připraveného. Vzal si několik dnů na přemýšlení, protože se cítil velmi vyčerpaný.

Před svátkem Všech svatých to konzultoval s přítelem lékařem, profesorem Lucienem Israëlem. Ten mu předložil rentgenové snímky jeho plic – měl už pokročilou rakovinu plic. Jérôme se odevzdal do vůle Boží a odvážně se smířil se skutečností. Musel zprávu sdělit Birthe a dětem: „Do Velikonoc si nemusíte dělat žádné starosti – pokud budu ještě žít – a na Velikonoce se může přihodit něco podivuhodného!“

Chemoterapeutická léčba začala začátkem prosince. Bylo to velmi obtížné, jak očekával. Přesto bral stále telefonické hovory, aby těšil rodiny pacientů. Informoval Svatého otce o svém zdravotním stavu a vyloučil předsednictví v Papežské akademii. Odpověď zněla, že Svatý otec se vyhýbal jmenovat někoho jiného. Jérôme se usmíval: „Zemřu ve službě dobré věci.“ Až do konce pracoval na formulaci stanov pro Akademii. Cítil svoji bezmocnost, ale jeho víra mu ukazovala, že samo ztroskotání může být plodné. Nikdy si nenaříkal.

Když ve středu Svatého týdne při 40°C horečky začal ztrácet vědomí, byl ošetřen paliativními prostředky. V časném ránu příštího dne se dostavilo opět bezvědomí. Na Velký pátek se svěřil knězi, který mu uděloval svátosti nemocných: „Nikdy jsem nezradil svoji víru.“ Když se ho děti

ptaly, jaký odkaz pro ně má, odpověděl: „Nemám toho hodně, to víte. Tak jsem vám dal svůj život. A můj život je všechno, co jsem měl.“ Pak se rozzářil a řekl svým drahým: „Jestli vám chci zanechat nějaké poselství, moje děti, pak to nejdůležitější ze všech: Jsme v rukou Božích. To jsem vícekrát zakusil.“

V neděli ráno okolo sedmé hodiny vydechl naposledy. Venku se rozezněly první zvony. Byl den Vzkříšení, den života, den bez konce. Vždyť Kristus je Život věčný! (srov. 1 Jan 5,20)

Příštího dne napsal papež Jan Pavel II. o Jérômovi Lejeune: „Dnes se skláníme před smrtí velkého křesťana 20. století, muže, který se pro ochranu života stal apoštolem. Je jasné, že v dnešní situaci světa je tento způsob laického apoštolátu zvláště potřebný.“

Dne 28. června 2007 byl v Paříži zahájen proces blahorečení Jérôma Lejeune.

Z VISION 2000 - 2/2016 přeložil -mp-

Poznámky:

⁽¹⁾ Deontologie je směr normativní filosofické etiky, který soudí, že člověk se má rozhodovat a jednat podle pevných zásad povinnosti, v protikladu k ohledu na bezprostřední prospěch a nemá odvozovat správnost či nesprávnost jednání z jeho důsledků. [pozn. red.]

Aktualizace: Pietní zacházení s těly dětí zemřelých před narozením

Vládní návrh zákona, který mj. garantuje pietní zacházení s těly nenarozených dětí, prošel druhým čtením díky hlasům poslanců KDU-ČSL. Během projednávání návrhu zákona o pohřebnictví navrhl poslanec Šenfeld (KSČM) jeho vrácení, což by vzhledem k blížícím se volbám znamenalo jeho zamítnutí. Kvůli navrhovaným kontrolám požadují odmítnutí zákona mnohé pohřební ústavy. Pro vrácení hlasovali především poslanci KSČM, ODS a TOP09. ČSSD byla rozdělena. Jednotný postoj KDU-ČSL a ANO umožnil pokračování projednávání.

Původní zpráva z 12. 12. 2016: Hnutí Pro život ČR zaslalo poděkování Karle Šlechtové, ministryni pro místní rozvoj, za dvouletou tvorbu vládního návrhu zákona o pohřebnictví. Ten od poloviny

roku 2017 umožní důstojné zacházení s ostatky všech dětí, které zemřou před narozením. Vládní návrh zákona by měl být projednáván na schůzi Poslanecké sněmovny v lednu 2017.

Podle platných českých zákonů je dítě narozené bez známek života s porodní váhou pod 500 gramů bráno jako odpad, který je nemocnice povinna likvidovat. Podobně se zachází s těly mrtvě narozených dětí a dětí po spontánním či umělém potratu.

Podle vládního návrhu zákona je garantováno pietní zacházení s pozůstatky a ostatky všech nenarozených dětí. V případě, že rodiče neprojeví zájem tělo svého mrtvě narozeného dítěte nechat pohřbit, bude pohřeb zajištěn obcí, a to slušným způsobem a podle místních zvy-

ků. Tělo mrtvě narozeného dítěte bude chráněno státem, škůdci hrozí pokuta až 200 000 Kč.

V případě plodu po potratu je poskytovatel zdravotní služby povinen tělíčko vydat k pohřbení osobě blízké, a to včetně placenty a biologických zbytků potratu. Opuštěné plody po potratu osobou blízkou (po lhůtě 96 hodin od potratu) nesmí být spáleny ve spalovně s dalším odpadem, ale musí být zpopelněny v rakvi v krematoriu na náklady zdravotního pojištění.

Rodiče, kteří mají bolestnou zkušenost se ztrátou nenarozeného dítěte a byli by ochotni se o ni písemně podělit s poslanci, prosíme, aby se ozvali na adresu info@hnutiprozivot.cz.

Zdroj: HPŽ ČR, 9. 3. 2017

Suma o darech svatého Josefa (63)

TŘETÍ ČÁST

Kapitola XII:

Dar sedmi darů Ducha Svatého (První část)

Po vznešenosti čistoty následuje vynikajících sedm darů Ducha Svatého. Ono sedmero darů Ducha Svatého, které zářilo ve svatém Josefovi, bylo podobno darům nejsvětější Panny. Je jich podle učení proroka sedm: moudrost, rozum, věda, rada, síla, zbožnost a bázeň.⁽¹⁾ Lze dokázat, že moudrost, proti níž stojí hloupost neboli nemoudrost, byla v Josefovi nejvyš podobná moudrosti svaté Panny. V 11. kapitole knihy Přísloví (v. 2) se totiž říká: „Kde pokora, tam moudrost.“ Avšak v Josefovi byla pokora odpovídající pokoře jeho snoubenky, Královny světa, a proto také moudrost.

Mimo to, moudrost je tak nazývána, protože je chutnou vědou;⁽²⁾ je tudíž duchovním vychutnáváním nejvyšší pravdy. V chuti se shledává trojí: bezprostřední spojení chutných věcí se smyslem chuti, rozpoznání chutných věcí a následná rozkoš. Ale toto všechno měl Josef hned po svatě Panně vzhledem ke Kristu. Lidství Kristovo bylo Josefovi z hlediska jeho smyslů a rozumu blízké bezprostředněji než ostatním mužům. Božsky osvícen a vzdělán anděly a svatou Pannou rozpoznával, co má poznávat, co má chtít a co má dělat. A soudím, že jsem v předchozích kapitolách dostatečně hovořil o potěšení, které Josef zakoušel s Kristem dítětem, chlapcem, dospívajícím a mladíkem.

Rozum je, jak praví Řehoř,⁽³⁾ duch pronikající do slyšeného a osvěcující temnoty, a tak občerstvující srdce. Všimni si, ty, kdo jsi jasné myslí, s jakou přesností pronikal Josef do andělských přikázání, jak s nimi ve svém srdci souhlasil, jak sebe podle nich řídil a jak je naplňoval skutkem! To dokazuje, že srdce svatého Josefa bylo občerstveno nadějí, osvíceno rozumem a očištěno od lidských temnot. Vznešenost daru rozumu tak sleduje stupeň čistoty, jež byla v Josefovi hned po svatě Panně shledána jako ta nejjasnější. Ptám se, proč by Josef neměl mít duchovně nejprůzračnější rozum,

když čistý přebýval uprostřed mezi sluncem a měsícem?⁽⁴⁾ Odtud byl osvěcován, odtud byl očišťován. Máme si snad myslet, že na místě, které je neustále ozařováno paprsky slunce a měsíce, jsou temnoty? O Kristu bylo řečeno v 11. kapitole proroka Izaiáše (v. 2): „Spočine na něm duch Hospodinův: duch moudrosti

a rozumu.“ Proto také na Josefovi spočinul Duch rozumu. Vždyť s výjimkou svaté Panny Ježíš, věčný Bůh, nikde nenacházel tak dobré spočinutí jako v náruči, na hrudi, na kolenou, v domě a na lůžku svatého Josefa. Nechtěj, ó čtenáři, chytrácky pošpinit tuto pravdu a říkat: Důsledek je neúčinný. Kristus spočíval tělesně, a proto také duchovně, a spočíval-li duchovně, odpovídal tomu stupeň daru rozumu. Je to jistě třeba připustit tam, kde mysl byla disponována.⁽⁵⁾ Nejenom je to tak skutečně platné, ale podle katolické filoso-

fie je třeba považovat za nutné, že třebaže Kristus nebyl přítomen tělesně, přesto spočíval v Josefovi duchovně. Ani nemůžeš popřít, že v Josefovi byla k tomu dispozice, neboť měl mysl, jež byla vůči Bohu stále učenlivá. Připoj k tomu přítomnost manželky, která ho vzdělávala, a Krista, jenž ho co nejživěji povzbuzoval. Věřím proto – a tato má víra není marná: Jako nedochází k tomu, aby se podmět, který je schopen nejvyšší teploty a jež je uprostřed mezi ohni, které vítr neustále rozněcuje a rozpaluje, nebyl velmi oteplen, tak bylo zcela nemožné, aby mysl svatého Josefa, který pobýval s vtěleným Bohem, ohněm, jenž skrze lásku, vzdělávání a modlitbu zapaloval Josefův rozum, nebyla obdarována vysokým stupněm daru rozumu, hned po svatě Panně nejjasnějším.

(Pokračování)

Z latinského originálu
„Summa de donis Sancti Ioseph“
(Romae: ex Typographia polyglotta
Sacrae Congregationis
de Propaganda Fide, 1887)
přeložil fr. Štěpán Maria Filip OP

Poznámky:

- (1) Srov. Iz 11,2.
- (2) I. Isolani zde vychází ze středověké etymologie slova *sapientia* – „moudrost“, totiž mající původ ve slovech *sapida scientia* – „chutná věda“. [pozn. překl.]
- (3) Tj. sv. Řehoř Veliký. [pozn. překl.]
- (4) Tj. mezi Ježíšem Kristem, jenž je přirovnáván ke slunci, a Pannou Marií, která je přirovnávána k měsíci. [pozn. překl.]
- (5) Tím se chce říci, že mysl sv. Josefa byla disponována k přijetí daru moudrosti, a proto již pouhý tělesný kontakt s Kristem se stal zároveň kontaktem duchovním a tím, jenž ho naplňoval tímto darem. [pozn. překl.]

Týden modliteb za mládež

V týdnu před Květnou nedělí (2.–9. dubna 2017) probíhá *Týden modliteb za mládež*, který je vyhlášen našimi biskupy. Cíle tohoto týdne jsou tři: 1. doprovázet aktivity mládeže a aktivity pro mládež společnou modlitbou; 2. pomoci mladým lidem uvědomit si, že jsou živou součástí společenství církve; 3. vnímat krásu i náročnost životního období, ve kterém se uskutečňují volby ovlivňující celý následný život, společnost i církev. Texty k Týdnu modliteb za mládež lze najít na tmm.signals.cz. Vybízíme také čtenáře Světla, aby se k modlitbám za mládež připojili a svěřili ji ve výročním fatimském roce pod ochranný plášť Panny Marie.

Redakce

Pondělí 3. 4. 2017

6:05 Klapka s ... (90. díl): Janem Hališkou **7:05** V pohorách po horách (23. díl): Žákova hora a Devět skal – Žďárské vrchy **7:15** Noemova pošta: Březen **8:50** Cvrlikání (50. díl): Jarda Svoboda **10:00** Léta letí k andělům (61. díl): Jiří Sláma – historik **10:20** Angola: Vstaň a choď, Angolo **11:00** Byl jsem mimo **11:10** Ve službě Šuárů **11:45** Bible pro nejmenší: Jan Křtitel **11:50** Sedmihlásky (123. díl): Plače kočka celý deň **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Příběhy odvahy a víry: Otec a syn (12. díl): A Bůh řekl Abrahámovi... **13:25** Hrdinové víry (12. díl): Ženské řehole a jejich osud v době totality **14:30** Petr Bende & Pavel Helan na Mohelnickém dostavníku 2013 **15:15** Noční univerzita: ThLic. Veronika Barátová – Rodina jako obraz Boží **16:05** V souvislostech (179. díl) **16:25** Misie slovenských salesiánů v Belgii **17:20** Zachraňme kostely (10. díl): Kostel sv. Vavřince v Tasnovicích **17:40** Ars Vaticana (15. díl) **17:55** Víra do kapsy **18:10** Haiti, 75 let přítomnosti salesiánů na Haiti **18:30** Bible pro nejmenší: Satan pokouší Ježíše **18:35** Sedmihlásky (123. díl): Plače kočka celý deň **18:40** Česká věda [P] **19:00** Vatican magazine (903. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu [P] **19:30** Pastýř na člunu **20:00** Jan Sarkander (1576–1620) [P] **20:55** ARTBITR – Kulturní magazín (36. díl): O filmové ceně LUX **21:10** Noční univerzita: Katka Lachmanová, Pavol Strežo – Změním úděl svého lidu **22:20** Terra Santa news: 29. 3. 2017 **22:45** Kulatý stůl: Velikonoční příběh v umění **0:20** Vatican magazine (903. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **0:50** BET LECHEM – vnitřní domov (20. díl): Marie Chatardová – česká velvyslankyně ve Francii **1:05** Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 4. 4. 2017

6:05 Podzimní festival duchovní hudby 2014: A. Bruckner: Te Deum; C. Saint-Saëns: Requiem **7:10** Hlubinami vesmíru s Petrem Horálkem: Popularizace astronomie **7:55** Pod lampou **10:00** Hudební okénko (5. díl) **10:35** Noční univerzita: Katka Lachmanová, Pavol Strežo – Změním úděl svého lidu **11:45** Bible pro nejmenší: Satan pokouší Ježíše **11:50** Sedmihlásky (123. díl): Plače kočka celý deň **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Post Scriptum [P] **12:15** Ars Vaticana (15. díl) **12:25** Vatican magazine (903. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **12:55** Haiti, 75 let přítomnosti salesiánů na Haiti **13:15** V souvislostech (179. díl) **13:40** V pohorách po horách (23. díl): Žákova hora a Devět skal – Žďárské vrchy **13:50** Lidé, kteří milují život – Peru **14:25** Kulatý stůl: Velikonoční příběh v umění **16:00** Mezi pražci (56. díl): Březen 2017 **16:45** Labyrintem víry s Tomášem Halíkem (4. díl): Ptal jsem se cest, Smířená různost **17:10** Naděje na vzdělání **17:35** Léta letí k andělům (61. díl): Jiří Sláma – historik **17:55** Cirkus Noeland (6. díl): Roberto, Kekulín a dobré skutky **18:25** Sedmihlásky (123. díl): Plače kočka celý deň **18:30** Bible pro nejmenší: Ježíš miluje děti **18:35** Bible pro nejmenší: Ježíš miluje děti **18:40** Animované biblické příběhy: Ježíšovy záznaky **19:15** Byl jsem mimo **19:30** Zpravodajské Noeviny (853. díl): 4. 4. 2017 [P] **20:00** Buon giorno s Františkem [L] **21:05** Řeckokatolický magazín (103. díl) [P] **21:20** Můj Bůh a Walter: Jeden Bůh **21:35** Zpravodajské Noeviny (853. díl): 4. 4. 2017 **22:00** Post Scriptum **22:10** Terra Santa news: 29. 3. 2017 **22:30** Stopy ve sněhu **23:30** Večer chval: Celostátní přehlídka církevních škol v Odrách **0:45** Vezmi a čti: Březen 2017 **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 5. 4. 2017

6:05 Zpravodajské Noeviny (853. díl): 4. 4. 2017 **6:25** Zimbabwe – Z temnoty **6:50** Živě z kláštera: Ranní chvály s boromejkami v Praze [L] **7:30** Nevzdají se – Orissa **7:45** Vatican magazine (903. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **8:20** Česká věda **8:35** Noční univerzita: ThLic. Veronika Barátová – Rodina jako obraz Boží **9:25** Ars Vaticana (15. díl) **9:40** Prímý přenos generální audience papeže [L] **10:55** Svoboda, kterou nám Bůh dal: Salesiáni v Žepči **11:15** Sedmihlásky (123. díl): Plače kočka celý deň **11:20** Bible pro nejmenší: Ježíš miluje děti **11:30** Živě z kláštera: Modlitba se čtením s boromejkami v Praze [L]

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV

■ Vysílání denně 6.00 – 1.00 hod.
■ Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

12:00 Polední modlitba [L] **12:05** Mezi pražci (56. díl): Březen 2017 **13:00** Missio magazín: Březen 2017 **14:05** Víra do kapsy **14:20** Zpravodajské Noeviny (853. díl): 4. 4. 2017 **14:45** ARTBITR – Kulturní magazín (36. díl): O filmové ceně LUX **15:00** Živě z kláštera: Mše svatá z kostela Nemocnice Milosrdných sester sv. Karla Boromejského v Praze [L] **15:40** Živě z kláštera: Adorace z kostela Nemocnice Milosrdných sester sv. Karla Boromejského v Praze [L] **16:25** Služebnice Boží Matka Vojtěcha **16:45** Zachraňme kostely (10. díl): Kostel sv. Vavřince v Tasnovicích **17:05** Stopy ve sněhu **18:05** Můj Bůh a Walter: Trojediný Bůh **18:30** Bible pro nejmenší: Ztracená ovečka **18:35** Sedmihlásky (123. díl): Plače kočka celý deň **18:45** Angola: Vstaň a choď, Angolo **19:30** Terra Santa news: 5. 4. 2017 [P] **20:00** Po volání: S boromejkami v Praze [L] **21:05** Léta letí k andělům (60. díl): Petr Coufal – vitrážista **21:30** Noční univerzita: Jeff Scaldwell – Svědectví **22:20** Příběhy odvahy a víry: Otec a syn (12. díl): A Bůh řekl Abrahámovi... **22:45** Generální audience Svatého otce **23:25** Jan Sarkander (1576 – 1620) **0:20** Vysočina – odkaz Josefa Jambora **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 6. 4. 2017

6:05 Misie slovenských salesiánů v Belgii **7:00** Léta letí k andělům (60. díl): Petr Coufal – vitrážista **7:20** Lidé, kteří milují život – Peru **7:55** Labyrintem víry s Tomášem Halíkem (4. díl): Ptal jsem se cest, Smířená různost **8:20** Terra Santa news: 5. 4. 2017 **8:45** Cvrlikání (50. díl): Jarda Svoboda **9:55** Velehradská zastavení, díl 2.: Cyrilometodějská tradice v Olomouci **10:10** Kulatý stůl: Velikonoční příběh v umění **11:45** Bible pro nejmenší: Ztracená ovečka **11:50** Sedmihlásky (123. díl): Plače kočka celý deň **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Post Scriptum [P] **12:20** Podzimní festival duchovní hudby 2014: A. Bruckner: Te Deum; C. Saint-Saëns: Requiem **13:30** Generální audience Svatého otce **14:10** Hlubinami vesmíru s Petrem Horálkem: Popularizace astronomie **14:50** Skryté poklady: Vladimír **15:20** Řeckokatolický magazín (103. díl) **15:35** Česká věda **16:00** Zpravodajské Noeviny (853. díl): 4. 4. 2017 **16:20** Vatican magazine (903. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **16:50** Historie sklářství v Karolince **17:15** V pohorách po horách (23. díl): Žákova hora a Devět skal – Žďárské vrchy **17:30** Cirkus Noeland (6. díl): Roberto, Kekulín a dobré skutky **18:00** Animované biblické příběhy: Ježíšovy záznaky **18:30** Bible pro nejmenší: Josefův plášť **18:35** Sedmihlásky (123. díl): Plače kočka celý deň **18:45** Ars Vaticana (16. díl) **19:00** Večeře u Slováků: 6. neděle postní [P] **19:30** Zpravodajské Noeviny (854. díl): 6. 4. 2017 [P] **20:00** Jak potkávat svět (49. díl): S Pavlem Žalmanem Lohonkou [L] **21:30** Putování po evropských kláštřích: Modré sestry – o služebnosti a vedení [P] **22:00** Pod lampou [P] **0:05** Zpravodajské Noeviny (854. díl): 6. 4. 2017 **0:25** Mezi pražci (56. díl): Březen 2017 **1:10** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 7. 4. 2017

6:05 Zpravodajské Noeviny (854. díl): 6. 4. 2017 **6:25** Bol som mimo: Richard Čanaky – Vydréte metamorfozy **7:30** Zachraňme kostely (10. díl): Kostel sv. Vavřince v Tasnovicích **7:50** Bez tebe to nejde **8:55** Haiti, 75 let přítomnosti salesiánů na Haiti **9:15** Noční univerzita: Jeff Scaldwell – Svědectví **10:05** ARTBITR – Kulturní magazín (36. díl): O filmové ceně LUX **10:15** Příběhy odvahy a víry: Otec a syn (12. díl): A Bůh řekl Abrahámovi... **10:45** Jan Sarkander (1576–1620) **11:45** Bible pro nej-

menší: Josefův plášť **11:50** Sedmihlásky (123. díl): Plače kočka celý deň **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Ars Vaticana (16. díl) **13:00** Léta letí k andělům (60. díl): Petr Coufal – vitrážista **13:25** Misie slovenských salesiánů v Belgii **14:20** Tajemství skla **14:25** Ale on není bílý **15:00** Křížová cesta diváka televize Noe [P] **15:15** Zpravodajské Noeviny (854. díl): 6. 4. 2017 **15:40** Česká věda **16:00** Petr Bende & Pavel Helan na Mohelnickém dostavníku 2013 **16:45** Kněz zpívající reggae – Jamajka **17:00** Buon giorno s Františkem **18:05** Víra do kapsy **18:25** Sedmihlásky (123. díl): Plače kočka celý deň **18:30** Bible pro nejmenší: Josef otrokem **18:35** Plnou parou do srdce Beskyd **19:15** V pohorách po horách (23. díl): Žákova hora a Devět skal – Žďárské vrchy **19:25** Putování po evropských kláštřích: Modré sestry – o služebnosti a vedení **20:00** Kulatý stůl: Díky za bolest? [L] **21:45** ARTBITR – Kulturní magazín (36. díl): O filmové ceně LUX **22:00** Večeře u Slováků: 6. neděle postní **22:30** Sedm výprav Josefa Vágnera (6. díl): Simba a tři druzí **0:05** Můj Bůh a Walter: Trojediný Bůh **0:25** Hlubinami vesmíru s Petrem Horálkem: Popularizace astronomie **1:05** Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 8. 4. 2017

6:05 Česká věda **6:20** Klapka s ... (93. díl): Michaela Záhorská **7:25** Mezi nebem a zemí **7:55** Obdarování – Otec Radek **8:10** Můj Bůh a Walter: Trojediný Bůh **8:35** Cirkus Noeland (6. díl): Roberto, Kekulín a dobré skutky **9:05** Animované biblické příběhy: Ježíšovy záznaky **9:35** Sedmihlásky (123. díl): Plače kočka celý deň **9:45** Zpravodajské Noeviny (854. díl): 6. 4. 2017 **10:05** Buon giorno s Františkem **11:10** Mezi pražci (56. díl): Březen 2017 **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka **12:15** Post Scriptum [P] **12:30** Terra Santa news: 5. 4. 2017 **12:50** Pod lampou **14:55** Vatican magazine (903. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **15:30** Labyrintem víry s Tomášem Halíkem (4. díl): Ptal jsem se cest, Smířená různost **16:00** Večeře u Slováků: 6. neděle postní **16:30** Jak potkávat svět (49. díl): S Pavlem Žalmanem Lohonkou **18:00** Příběhy odvahy a víry: Akademik Boris Rauschenbach (13. díl): Žiji na sklonku století **18:30** Bible pro nejmenší: Josef otrokem **18:35** Sedmihlásky (123. díl): Plače kočka celý deň **18:45** Dotek lásky a posvěcení **19:20** Poselství svatých: František z Assisi **19:30** V souvislostech (180. díl) [P] **20:00** Cesta k andělům (95. díl): Ivan Hubač – scenárista a dramaturg **20:50** V pohorách po horách (24. díl): Kunětická hora – Polabí **21:05** Petr Bende & Pavel Helan na Mohelnickém dostavníku 2013 **21:50** Neoblomný kardinál **22:45** Noční univerzita: ThLic. Veronika Barátová – Rodina jako obraz Boží **23:30** Mlčení Martina Scoreseho **0:05** Angola: Vstaň a choď, Angolo **0:45** Řeckokatolický magazín (103. díl) **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 9. 4. 2017

6:15 Ars Vaticana (16. díl) **6:25** Česká věda **6:40** ARTBITR – Kulturní magazín (36. díl): O filmové ceně LUX **6:50** Jak potkávat svět (49. díl): S Pavlem Žalmanem Lohonkou **8:15** P. Vojtěch Kodet – Postní obnova: Vjezd do Jeruzaléma (Jan 12,12–16) **8:55** Papuánské Velikonoce: Květná neděle **9:20** Večeře u Slováků: 6. neděle postní **10:00** Mše svatá Květná neděle z Vatikánu [L] **12:00** Polední modlitba [L] **12:20** V souvislostech (180. díl) **12:40** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne: Zpravodajské Noeviny a Terra Santa news **13:25** Cesta k andělům (95. díl): Ivan Hubač – scenárista a dramaturg **14:20** Hudební okénko (6. díl) **14:50** Můj Bůh a Walter: Trojediný Bůh **15:10** Noční univerzita: Jeff Scaldwell – Svědectví **17:10** Ve službě Šuárů **17:40** Ars Vaticana (16. díl) **17:55** Sedmihlásky (87. díl): Horo krásná, spanilá **18:00** Cirkus Noeland (6. díl): Roberto, Kekulín a dobré skutky **18:30** Animované biblické příběhy: Milosrdný Samaritán **19:00** Léta letí k andělům (60. díl): Petr Coufal – vitrážista **19:25** Kouzlo strun **19:40** Poselství svatých: Matka Tereza **20:00** Život za život **21:40** Buon giorno s Františkem **22:45** Vzdálená pobřeží ticha – Kazachstán **23:15** Missio magazín: Březen 2017 **0:20** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne: Zpravodajské Noeviny a Terra Santa news **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Liturgická čtení

Neděle 2. 4. – 5. neděle postní

1. čt.: Ez 37,12–14
Ž 130(129),1–2.3–4.5–6a.6b–8
Odp.: 7 (*U Hospodina je slitování, hojně je u něho vykoupení.*)

2. čt.: Řím 8,8–11

Ev.: Jan 11,1–45

Pondělí 3. 4. – ferie

1. čt.: Dan 13,1–9.15–17.19–30.33–62

Ž 23(22),1–3a.3b–4.5.6

Odp.: 4ab (*I kdybych šel temnotou rokle, nezaleknu se zla, vždyť ty jsi se mnou.*)

Ev.: Jan 8,1–11

Úterý 4. 4. – připomínka sv. Izidora

1. čt.: Nm 21,4–9

Ž 102(101),2–3.16–18.19–21

Odp.: 2 (*Hospodine, slyš modlitbu mou a volání mé ať pronikne k tobě!*)

Ev.: Jan 8,21–30

Středa 5. 4. – připomínka sv. Vincence Ferrerského

1. čt.: Dan 3,14–20.91–92.95
Dan 3,52a.52b.53.54.55.56

Odp.: ... *chvályhodný a svrchovaně velebený navěky.*

Ev.: Jan 8,31–42

Čtvrtek 6. 4. – ferie

1. čt.: Gn 17,3–9

Ž 105(104),4–5.6–7.8–9

Odp.: 8a (*Hospodin pamatuje věčně na svoji smlouvu.*)

Ev.: Jan 8,51–59

Pátek 7. 4. – připomínka sv. Jana Křtitele de la Salle

1. čt.: Jer 20,10–13

Ž 18(17),2–3a.3bc–4.5–6.7

Odp.: srov. 7 (*Ve své tísní jsem vzýval Hospodina, a vyslyšel mě.*)

Ev.: Jan 10,31–42

Sobota 8. 4. – ferie

1. čt.: Ez 37,21–28

Jer 31,10.11–12ab.13

Odp.: 10d (*Hospodin bude nad námi bdít jako pastýř nad svým stádem.*)

Ev.: Jan 11,45–56

Zveme všechny na první letošní **POUŤ ZA VÍRU V NAŠICH RODINÁCH**, která se uskuteční **9. dubna 2017**. Pouť povede **od katedrály sv. Václava v Olomouci do baziliky Navštívení Panny Marie na Svatém Kopečku u Olomouce**. Cesta je dlouhá cca 8 km a jde zhruba o 2 hodiny chůze. Podle svých fyzických sil a možností se můžete k pouti přidat: ve 12.45 – 13.00 hod. (sráz) před katedrálou nebo asi ve 14.30 hod. pod kopcem v Samotíškách (zde je také možné nastoupit na autobus a vyjet nahoru) či v 15.00 hod. na mši svaté v bazilice na Svatém Kopečku. **Blíží informace** najdete na www.rodinnyzivot.cz. Kontakt: Peter Markovič, tel. 587 405 293, e-mail: markovic@arcibol.cz.

Programové tipy TV LUX od 3. 4. 2017 do 9. 4. 2017

Viac informácií na www.tvlux.sk

Utorok 4. 4. o 16:30 hod.: Otec Ivan (dokument)

Hovoril 14 jazykmi, vo väzení zdieľal celu s Gustávom Husákom. Možno preto mu pripisujú veľkú zásluhu na legalizácii Gréckokatolíckej cirkvi v roku 1968. Teológ, prekladateľ, filozof a spisovateľ o. Ján Ivan Mastiliak CSsR je jeden z najaktuálnejších kandidátov na blahorečenie.

Streda 5. 4. o 20:30 hod.: Fundamenty

(**Túžba po šťastí a sloboda**)

Ďalšia zastavenie sa nad Katechizmom Katolíckej cirkvi.

Štvrtok 6. 4. o 17:05 hod.: Kulmenie (Cesty kríža)

Calvariae Locus alebo Miesto lebky... z tohto latinského označenia pochádza aj známe slovo Kalvária. Miesto pri Jeruzaleme, kde bol ukrižovaný Ježiš Kristus, či iné miesta, často vyvýšené, na ktorých sa nachádzajú zobrazenia Kristovho ukrižovania. O netradičnej Kalvárii vo Vysokých Tatrách slovenských a poľských moderných umelcov s Palim Dankom.

Piatok 7. 4. o 15:00 hod.: Hodina milosrdenstva

Modlitba k Božiemu milosrdenstvu.

Sobota 8. 4. o 20:30 hod.:

Judáš / Blízko pri Ježišovi (film)

Judáš sa vzdá bohatstva kvôli nasledovaniu Ježiša. Keď však časom zisťuje, že Ježiš neprišiel získať svetskú moc, začína o svojom rozhodnutí pochybovať. A aj keď Ježiš stále miluje, vydá ho Pilátovi v túžbe primäť ho k ráznemu boju voči Rimanom.

Nedeľa 9. 4. o 8:00 hod.: Ekoklbko (O spoločnosti)

Katka ostala na misiách. Otec Marián má svoje kňazské povinnosti. A Klbko? Neochotne schádza z povaly a začína sa kamarátiť s gazdinou Vierkou. Vďaka nej a jednej zatúlanej včielke sa presvedčí, že na svete nikto a nikdy nie je sám.

Nedeľa 9. 4. o 10:00 hod.: Svätá omša z Vatikánu

Priamy prenos sv. omše na Kvetnú nedeľu z Baziliky sv. Petra v Ríme.

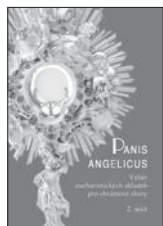
BREVIÁŘ PRO LAIKY

1. – 8. DUBNA 2017

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 2. 4.		PO 3. 4.		ÚT 4. 4.		ST 5. 4.		ČT 6. 4.		PÁ 7. 4.		SO 8. 4.			
Antifona	270	299	270	299	270	299	270	299	270	299	270	299	270	299		
Žalm	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881		
Ranní chvály:																
Hymnus	270	300	271	300	272	301	271	300	272	301	271	300	272	301		
Antifony	387	433	828	929	843	946	858	963	874	979	890	997	906	1014		
Žalmy	813	914	828	930	843	946	858	963	874	980	890	997	906	1014		
Krátké čtení a zpěv	388	434	392	438	395	442	399	446	402	450	406	454	409	458		
Antifona k Zach. kantiku	388	434	392	439	395	443	399	446	402	450	406	454	409	458		
Prosby	388	434	392	439	395	443	399	447	403	450	406	455	410	459		
Závěrečná modlitba	389	435	393	439	396	443	400	447	403	451	407	455	410	459		
Modlitba během dne:																
Hymnus	273	302	273	302	273	302	273	302	273	302	273	302	273	302		
Antifony	273	303	273	303	273	303	273	303	273	303	273	303	273	303		
Žalmy	818	919	833	935	849	953	863	968	879	985	895	1003	911	1019		
Krátké čtení	389	435	393	440	396	444	400	448	403	451	407	455	410	460		
Závěrečná modlitba	389	435	393	439	396	443	400	447	403	451	407	455	410	459		
Nešpory:																
	SO 1. 4.															
Hymnus	268	297	268	297	268	298	269	299	268	298	269	299	268	298	412	461
Antifony	386	432	390	436	838	940	853	957	868	973	884	990	900	1008	416	465
Žalmy	808	908	823	924	838	940	853	957	868	973	884	990	901	1008	916	1025
Kr. čtení a zpěv	386	432	390	437	394	441	397	445	401	449	405	453	408	457	416	465
Ant. ke kant. P. M.	387	432	391	437	394	441	398	445	401	449	405	453	408	457	416	465
Prosby	387	433	391	437	394	441	398	445	401	449	405	453	408	457	417	466
Záv. modlitba	389	435	389	435	393	439	396	443	400	447	403	451	407	455	419	468
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398	1238	1374

HUDBA - EUCHARISTICKÉ SKLADBY

PANIS ANGELICUS - 2. SEŠIT • VÝBĚR EUCHARISTICKÝCH SKLADEB PRO CHRÁMOVÉ SBORY

Uspořádání Vladimír Bleša, Ondřej Kašpar • Úvodní slovo Mons. Josef Hrdlička • Ilustrace Zdirad Čech

Katedrální vzdělávací středisko liturgické hudby a zpěvu založené Metropolitní kapitulou v Olomouci připravilo 2. sešit sborových skladeb velkých skladatelů minulosti i současných autorů z našeho církevního prostředí, které jsou inspirovány eucharistickou úctou a přispějí k obohacení a prohloubení zbožnosti při slavení liturgie a adoracích Nejsvětější svátosti oltářní. Sborník je určen chrámovým sborům i školám. Druhý sešit obsahuje skladby pro 1-5 hlasů s doprovodem varhan i à capella: De Corpore Christi (J. Gallus-Handl); Ave verum corpus (W. A. Mozart); O salutaris (L. van Beethoven); O salutaris hostia (F. Liszt); Tantum ergo (A. Bruckner); Ave verum (C. Saint-Saëns); Tollite hostias (C. Saint-Saëns); Ave verum corpus (E. Elgar); Panis angelicus (C. Franck); Vítání Pána Ježíše ve velebné Svátosti oltářní (A. Michna); Jiná o velebné Svátosti oltářní (A. Michna); O velebné Svátosti šestá píseň (A. Michna); Skrytá střela Těla Božího (A. Michna); O salutaris hostia (F. Z. Skuherský); Slavnost Těla a Krve Páně (J. Olejník); Slavnost Těla a Krve Páně (P. Eben); Kdo jí mé tělo a pije mou krev (Z. Pololáník); Jsi chlebem (Z. Pololáník); Studnice chleba života (V. Bleša); Antifona (Z. A. Mička); Anima Christi (Z. A. Mička).

Vydalo Katedrální vzdělávací středisko liturgické hudby a zpěvu Olomouc v nakladatelství Matice cyrilometodějská s. r. o. • Brož., A4, 64 stran, 189 Kč

POSELSTVÍ DOBY A ŽIVOT MODLITBY

JEŽÍŠI, DŮVĚŘUJI TI! •

VÝBOR MODLITEB SVATÉ SESTRY FAUSTYNY

Zpracovala s. M. Elžbieta Siepak • Z polštiny přeložil Jiří Hrdý

Brožurka obsahuje krátké představení svaté Faustyny Kowalské, pobožnost k Božimu milosrdenství podle svaté sestry Faustyny, výbor modliteb této apoštolky Božího milosrdenství, modlitbu o vyprošení milostí na přímluvu svaté sestry Faustyny a odevzdání se Božimu milosrdenství. Vyšlo s církevním schválením.

*Matice cyrilometodějská s. r. o.
Čtvrté vydání, v MCM s. r. o. třetí vydání
Brož., A6, 64 stran, 43 Kč*

FATIMA

Uspořádala Isidora Pérez FSP • Úvod P. Mgr. Pavel Dokládal, národní prezident Světového apoštolátu Fatimy v ČR

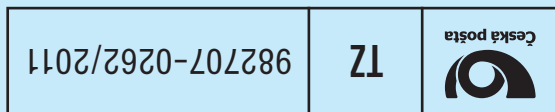
Drobná brožurka kapesního formátu ke 100. výročí zjevení Panny Marie ve Fatimě. Obsahuje stručně základní data o zjeveních anděla a Panny Marie a je doplněna modlitbami, které s touto událostí i jubileem souvisí.

*Paulínky • Brož., 90x140 mm,
křídový papír, 32 stran, 35 Kč*

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

**Matice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
771 11 Olomouc 1**

SVĚTLO - týdeník Matice cyrilometodějské, spolku. Vydává Matice cyrilometodějská, spolku. Dolní nám. 24, Olomouc - IČO 00533866. Tiskne nakladatelství Matice cyrilometodějské, spolku. Redakce: Setředaktoř Mgr. Daniel Děhner, redaktioř Mag. Theol. Tomáš Kiml. Vychází s církevním schválením Arcibiskupství olomouckého č. j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bludy v oblasti víry a mravů. Neznamená to však, že udělovatel schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky týdeníku: e-mail: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431; www.maticecm.cz; inzerce: knihy@maticecm.cz; registrace značka MK ČR E 7225. Administrace pro Slovenskou republiku: CD Photo s.r.o., Chrenovská 21/14, 949 01 Nitra, telefon 00421 903 263 525; podávání novinových zásilek povolené SP, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 3335-OPC zo dne 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zjeveních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanová, Medzgorje aj.), se podřizujeme konečnému úsudku církve. Nevyžádané neověřené příspěvky nevracíme.